

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 FEBRUARI 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	193
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg	196
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	197
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	198
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	204
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	209
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	210
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	211
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	219
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	219
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	220
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg	220
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	221
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	221
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	223
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	225
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg	226
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	226
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	228
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	228

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 98
(zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer M. DIDDEN

Industrieel beleid — Gevolgen Sint-Annaplan

In het kader van een vooruitstrevend industrieel beleid is het belangrijk de juiste informatie over de staatsinmenging te kennen.

Derhalve zou ik gaarne een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke toelagen werden door uw departement aan de ondernemingen (industriële ondernemingen, KMO's, handelsondernemingen, ondernemingen in de dienstensector) gegeven in 1985?
2. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan in 1986 en voor de daaropvolgende jaren beslissingen genomen die deze toelagen reduceren?
3. Welke fiscale of andere vrijstellingen werden door u aan de ondernemingen toegekend in 1985?
4. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan wijzigingen aangebracht aan de fiscale of andere vrijstellingen die voordien aan de ondernemingen werden toegestaan?
5. Is het mogelijk deze gegevens onder te verdelen per sector en per gewest?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord „nihil” is op de 5 gestelde vragen wat volgende diensten van de Vlaamse Administratie betreft omdat deze geen toelagen of vrijstellingen verlenen aan ondernemingen: de Algemene Technische Diensten, de Algemene Administratieve Diensten, de Administratie Financiën en Begroting, Huisvesting, AROL, Volksgezondheid en Leefmilieu, BLOSO, Gezin en Welzijnszorg, Kunst en de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming.

Wat de Administratie Economie en Werkgelegenheid betreft werden in het kader van de expansiewetten van 17 juli 1959, 30 december 1970 en 4 augustus 1978 in 1985 in het Vlaamse Gewest volgende tegemoetkomingen vastgelegd (in 10⁶ BF)

- Wet 1959 en 1970 — Rentetoelagen en kapitaalpremies aan grote bedrijven

Sectoren	Toelage
Energie	37,7
Metallurgie	318,6
Metaal	4.480,0
Chemie	1.875,7
Voeding	859,9
Hout, Bouw	308,1
Diverse	312,9
Totaal	8.192,9

Waarvan 7.000,5 kapitaalpremies en 1.192,4 rentetoelagen.

— Prototypen (renteloze voorschotten — in 10⁶ BF)

Sectoren	Toekenning KMO	Toekenning KMO
Chemie	2,7	24,5
Metaalverwerking	34,5	157,9
Machinesebouw		
Informatica	12,5	60,7
Voeding	12,9	
Diverse	15,1	38,6
Totaal	77,7	281,7

Algemeen totaal: 359,4

— Wet van 4 augustus 1978 — Rentetoelagen en kapitaalpremies.

In het kader van de wet van 4 augustus 1978 werden voor de KMO-sector in 1985 2.576,4 miljoen BF aan rentetoelagen en 858,8 miljoen BF aan kapitaalpremies toegekend. De spreiding ervan naar sector is niet voorhanden.

— APP — wet van 4 augustus 1978

Voor 1985 werd een bedrag van 223,5 miljoen BF aan arbeidsplaatspremies toegekend. De spreiding naar sectoren is niet voorhanden.

Het Sint-Annaplan heeft geen enkele wijziging van toekenning voor gevolg.

In het kader van de economische expansiewetten worden volgende fiscale tegemoetkomingen toegekend :

— Wet van 17 juli 1959

— Vrij stelling van onroerende voorheffing

— Wet van 30 december 1970

— Vrijstelling van onroerende voorheffing

— Versnelde afschrijving

— Vrijstelling van het evenredig recht op de inbrengen.

— Wet van 4 augustus 1978

— Vrijstelling van onroerende voorheffing

— Versnelde afschrijving

— Vrijstelling van het evenredig recht op de inbrengen. Voor de financiële weerslag van deze maatregelen verwijs ik U naar de Minister van Financiën.

Ook hier bracht het St.-Annaplan geen wijzigingen teweeg.

Tenslotte dien ik nog te verwijzen naar de **hotelpremies** toegekend voor hotelinrichtingen. De invloed van het St.-Annaplan is ook hier nihil.

Antwerpen	10 premies	6.100.834 BF
Limburg	6 premies	5.464.530 BF
Brabant	9 premies	5.135.225 BF
Oost-Vlaanderen	12 premies	8.344.141 BF
West-Vlaanderen	89 premies	41.436.128 BF
Totaal	126 premies	66.480.858 BF

Vraag nr. 15
van 10 december 1986
van de heer O. MEYNTJENS

AROL — Opvulling personeelskader en huidige bezetting

In 1984 werd voor de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu een personeelskader voorzien van 54 personeelsleden. De besturen voor Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Landinrichting en Leefmilieu worden in deze administratie ondergebracht.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werde dit personeelskader voor de Administratie Ruimtelijke Ordening reeds volledig ingevuld? Zo niet, om welke redenen werd dit personeelskader slechts gedeeltelijk ingevuld?
2. Over hoeveel personeelsleden beschikt AROL momenteel en hoe werd dit personeelskader gespreid over de verschillende besturen?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag betreffende de voorziene personeelsformatie en personeelsbezetting van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu moge ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

De personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 mei 1984 (BS 26 juni 1984), laatst gewijzigd bij besluit van 26 maart 1986 (BS 27 mei 1986) omvat wat betreft de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu 714 betrekkingen verdeeld over hoofdbestuur en buitendiensten.

De spreiding qua formatie en bezetting over de onderscheiden besturen ziet er als volgt uit:

	Formatie	Bezetting
Ruimtelijke Ordening	192	152
Landinrichting	236	185
Leefmilieu	95	79
Monumenten en Landschappen	71	99
	<hr/> 594	<hr/> 515

De resterende 120 betrekkingen zijn verdeeld naar rata van 64 in de Dienst Coördinatie en Planning, 16 in de dienst Betwiste Zaken en 40 in de secretariaatsdiensten van de Directeur-generaal en bezet door respectievelijk 67, 12 en 40 personeelsleden.

De redenen waarom het personeelskader niet volledig bezet is, zijn meervoudig.

Enerzijds zijn nog een aantal wervingen in uitvoering in het raam van het wervingsplan 1985 waartoe nog niet kon overgegaan worden bij gebrek aan bestaande wervingsreserves of wegens het feit dat te weinig kandidaten slaagden in de georganiseerde examens. Het betreft hier meer bepaald één burgerlijk ingenieur elektro-mechanica, één burgerlijk ingenieur mijnbouw en zes burgerlijk scheikundig ingenieurs. Voor deze vacatures zullen nieuwe examens georganiseerd worden. In het wervingsplan 1986 werd de werving voorzien van vier landbouwkundig ingenieurs voor AROL waarvan inmiddels reeds één titularis in dienst getreden is.

Anderzijds mogen overeenkomstig het advies van de Inspectie van Financiën geen aanwervingen gebeuren in de basis(wervings)graden waar er een overtal aan personeel is, dus zonder rekening te houden met de vacatures in bevorderingsgraden.

Ditzelfde principe wordt toegepast wanneer personeelsleden ingevolge natuurlijke afvloeiing (pensioering) het departement verlaten, wat vaak gebeurt in bevorderingsgraden.

Momenteel is de werving van personeel derhalve uiterst beperkt. Er wordt getracht aan dit probleem een oplossing te geven die de dringendste functionele noodwendigheden zou kunnen opvangen.

Vraag nr. 16
van 18 december 1986
van de heer J. LECLERCQ

Vlaamse Administratie — Personeelsleden Vlaamse administratie van niveau 1 en opsplitsing per universiteit

Het personeel van de Vlaamse Administratie wordt aangeworven via examens ingericht door het Vast Wervingssecretariaat. Dit geldt ook voor betrekkingen van niveau 1.

Graag bekwam ik hieromtrent een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden van de Vlaamse administratie werden, sedert haar oprichting, aangeworven via examens van niveau 1 ?
2. Welke is de verdeling van deze personeelsleden, ingedeeld naar de universiteit of de instelling voor hoger onderwijs waar zij hun diploma behaalden?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag moge ik het geachte lid meedelen dat sedert de oprichting van de Vlaamse administratie en meer bepaald vanaf 1 mei 1983, 88 personeelsleden van niveau 1 aangeworven werden door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap via examens ingericht door het Vast Wervingssecretariaat.

Wat betreft de verdeling van deze personeelsleden overeenkomstig de universiteit of instelling voor

hoger onderwijs waar zij hun diploma behaalden moge ik er op wijzen dat de laureaten van de examens door het Vast Wervingssecretariaat ter beschikking gesteld worden op vraag van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en rekening houdend met de volgorde van de rangschikking in het examen, de stand van de wervingsreserve en de keuze van de kandidaten.

Ik meen dan ook het geachte lid voor dit gedeelte van zijn vraag te mogen verwijzen naar het Vast Wervingssecretariaat waar deze vraag zowel op algemeen vlak als wat betreft de Vlaamse Gemeenschap kan beantwoord worden.

Vraag nr. 19
van 9 januari 1987
van de heer H. SCHILTZ

Planbureau — Toegankelijkheid statistische gegevens

In toenemende mate wordt verwarring geschapen over de economische en financiële inbreng van het Vlaamse en Waalse Gewest in de gezamenlijke economie van het land.

Hierbij wordt misbruik gemaakt van het feit dat; ten dele moedwillig, onvoldoende statistisch materiaal beschikbaar wordt gesteld. Aldus zou o.m. de Vlaamse Sectie van het Planbureau geen toegang hebben tot de datas van de centrale en sectoriële gegevens van de databank van het Planbureau.

Mag ik de geachte Voorzitter vragen mij mede te delen of zulks juist is en zo ja, wat hij denkt te doen om hieraan een einde te maken?

Antwoord

Het beschikbare regionaal statistisch materiaal in België is inderdaad beperkt.

Mede ingevolge mijn tussenkomsten werd reeds enige vooruitgang geboekt wat de publikatie van officiële regionale statistische gegevens betreft. Deze vooruitgang blijft echter onvoldoende, wat ik overigens ten eerste betreurt.

Naast de officiële regionale statistieken zijn er ook regionale cijferreeksen die samengesteld worden door privé-instellingen en ondernemingen.

Het louter bestaan van deze regionale statistieken biedt uiteraard geen waarborg voor het gepast gebruik ervan.

Dat de Vlaamse Sectie van het Planbureau geen toegang zou hebben tot de data van de centrale en sectoriële gegevens van de databank van het Planbureau is onjuist.

Vraag nr. 20
van 14 januari 1987
van de heer G. CARDOEN

Aanbesteding watertoren te Welkenraedt — Uitsluiting Vlaamse aannemers

In de loop van oktober 1986 heb ik u aangeschreven in verband met de aanbesteding watertoren te Welkenraedt door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen.

Deze aanbesteding die heeft plaats gehad op 7 augustus 1983 en waarbij een Vlaamse aannemer als laagsteieder uit de bus kwam, heeft nooit enige uitvoering gekend, erger nog, ondertussen werd overgegaan tot een beperkte aanbesteding met uitsluiting van elke Vlaamse aannemer.

Is u deze gang van zaken bekend?

Werd deze aangelegenheid besproken in het Overlegcomité? Wat is uw houding ter zake en wat meent u te moeten ondernemen om voor de toekomst deze vorm van protectionisme in gunning van overheidsopdrachten teniet te doen?

Antwoord

De door het geachte lid aangevochten gang van zaken omtrent de bouw van een watertoren te Welkenraedt, in opdracht van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen is mij wel bekend.

Op 29 oktober 1986 heb ik het dossier, waarin een overzicht van de belangrijkste elementen en handelingen van de bevoegde overheidsinstanties inzake de bedoelde aangelegenheid wordt gegeven, ter beraadslaging aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.

Voor de constructie van een nieuwe watertoren te Welkenraedt werd door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NMDW) op 7 augustus 1983 een beperkte aanbesteding uitgeschreven.

De opening der biedingen had plaats op 7 september 1983 en gaf volgende uitslag :

1. Bouwbedrijf Van Roey — Rijkevorsel	19.845.800 F
2. Chermanne — Châtelet	22.182.120 F
3. Van Dongen-Kumps — Overijse	22.826.074 F
4. Wust — Malmédy	22.887.380 F

Aan deze aanbesteding werd echter geen gevolg gegeven en op 29 oktober 1986 werd het project heraanbested, maar nu via de procedure van de beperkte offerte-aanvraag.

Daarenboven werden door de NMDW hiervoor de Vlaamse aannemers geweerd en enkel Waalse aannemers uitgenodigd om een prijsaanbieding te doen.

Deze systematisch toegepaste handelwijze van de NMDW zou het gevolg zijn van het feit dat sedert de regionalisering deze maatschappij, ingevolge richtlijnen van de Waalse voogdijminister, voor haar in Wallonië uit te voeren werken, telkens de beperkte aanbestedingsprocedure hanteert waarbij Vlaamse aannemersbedrijven worden uitgesloten, terwijl in het Vlaamse landsgedeelte onveranderd op de openbare procedure beroep wordt gedaan.

De Vlaamse Executieve besliste dan ook deze aangelegenheid aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven, waarbij volgend standpunt werd ingenomen :

1. de voogdijoverheden zouden de beslissing van de NMDW tot toewijzing op basis van de hier aangehaalde en discriminerende procedures, ongedaan maken;

2. ter zake zou een hernieuwde (hetzij openbare, hetzij beperkte) procedure inzake gunning worden ingezet, waarbij conform de Belgische wetgeving en de Europese richtlijnen, elk element van regionaal protectionisme zou worden gebannen. Concreet impliceert dit dat minstens de Vlaamse aannemers die aan de beperkte aanbesteding van 7 september 1983 hebben deelgenomen, opnieuw worden uitgenodigd.

Het Overlegcomité Regering-Executieven heeft in haar zitting van 4 november 1986 hieromtrent beslist dat de Staatssecretaris voor Leefmilieu, in overleg met de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewest-executieve, zal nagaan hoe de gevolgde aanbestedingsprocedure kan worden ongedaan gemaakt.

Ik raad het geachte lid dan ook aan voor het verder verloop van deze zaak, zich te richten tot de Staatssecretaris voor Leefmilieu.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 3
van 16 december 1986
van de heer P. PEETERS

Tetraplegiekers — Aantal specifieke projecten

Door het OCMW van Heusden-Zolder wordt een Focus-Project uitgewerkt voor mensen die aan tetraplegie lijden. Dit project, dat enig schijnt te zijn in Vlaanderen, bestaat er in dat openbare bouwmaatschappijen een aantal (niet bij elkaar gebouwde) woningen in de gemeente aanpassen voor deze zwaar gehandicapte personen en dat een Assistentie bij het Dagelijkse Leven-Dienst wordt ingericht die 24 uur op 24 door de gehandicapte personen kan worden opgeroepen.

Dit project laat de verlamde persoon toe een eigen, zelfstandig leven te leiden. Het beantwoordt aan een grote nood.

Bovendien zou het zelfs goedkoper uitvallen voor de gemeenschap dan de levenslange plaatsing van deze minder-valide in een V-dienst of in een instelling voor gehandicapten.

Zou de geachte Minister kunnen mededelen:

1. of er naast het Focus-Project van Heusden-Zolder nog andere specifieke opvangmogelijkheden bestaan of worden uitgewerkt, en zo ja, waar, voor deze groep van mensen;
2. wat de kostprijs is voor de gemeenschap van een persoon die aan tetraplegie lijdt en levenslang in een V-dienst of instelling voor gehandicapten moet ,, verblijven ” ;
3. wat de kostprijs is voor de gemeenschap van een persoon die aan tetraplegie lijdt en die, dank zij het Focus-Project van het OCMW van Heusden-Zolder eindelijk een eigen, zelfstandig leven zal kunnen leiden in een eigen, aangepaste woning, temidden van validen?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Naast het Focusproject Tienhof te Heusen-Zolder bestaan er nog gelijkaardige initiatieven op het vlak van het zelfstandig wonen die ofwel reeds operationeel zijn ofwel zich nog in het stadium van onderzoek of ontwerp bevinden:

a. zijn operationeel :

- Focus Gent te Gent
- Vriendschapswijk te Brussel

b. zijn in het stadium van onderzoek of ontwerp :

- Bloemendaal te Grimbergen
- Integratie zelfstandig wonen van Fysiek gehandicapten te Leuven
- Drie fit Service te Mol
- MS-kliniek te Overpelt
- Elcker wonen te Antwerpen.

2. Aangezien de prijs per dag onderhoud in een V-afdeling of in een instelling voor gehandicapten sterk kan verschillen van instelling tot instelling is het niet mogelijk de kostprijs voor de gemeenschap te berekenen voor een denkbeeldige levenslange plaatsing van een gehandicapte in deze instellingen ; afgezien zelfs van de persoonlijke financiële bijdrage van de betrokkene in deze kosten. Overigens moge ik het geachte lid erop wijzen dat het vaststellen van de dagprijs in de V-afdelingen tot de bevoegdheid van de nationale Regering behoort.

3. Rekening houdend met het feit dat de erkenning en de subsidiëring van Focus-projecten vooralsnog niet is gereguleerd, komt de Gemeenschap in het Focus-project van het OCMW Heusden-Zolder momenteel alleen tussenbeide in de kosten voor gezins- en bejaardenhulp op basis van de bestaande reglementering en onder de vorm van een toelage in het kader van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Via de sociale huisvestingsmaatschappijen en/of het Rijksfonds voor Sociale Reclasseur van Minder-validen is er ook een inbreng inzake het aanpassen van de woning.

Vraag nr. 4
van 16 december 1986
van de heer P. PEETERS

ALD-hulp voor tetraplegiekers — Beleid

Tetraplegiekers, mensen die door rugge- en halswervelbreuk verlamd zijn, vormen een groep van zeer zwaar gehandicapte personen.

Naar ik vernomen heb werd door de Minister een overleggroep over Focus-wonen opgericht, met het oog Focus-wonen in Vlaanderen te veralgemenen en een aangepaste subsidie uit te werken voor de hiermee noodzakelijk gepaard gaande ADL-hulp.

Zou de geachte Minister kunnen mededelen:

1. hoeveel tetraplegiekers er in Vlaanderen zijn;
2. welk specifiek beleid momenteel t.o.v. deze zwaar gehandicapte bevolkingsgroep bestaat;
3. of de werkgroep nog regelmatig samenkomt, en welke concrete beslissingen met betrekking tot het focuswonen en de ADL-hulp tot nog toe werden genomen of eerstdaags zullen worden genomen?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de door hem gestelde vragen.

1. Ik beschik niet over statistieken met betrekking tot het aantal tetraplegiekers in Vlaanderen.
2. Momenteel bestaat er geen uitgebouwd specifiek beleid vanuit de Vlaamse Gemeenschap t.o.v. deze categorie van gehandicapten; maar zoals ik in mijn beleidsnota van 6 december 1984 „Een nieuw Vlaams Gehandicaptenbeleid” heb verklaard, is het mijn bedoeling een aangepaste reglementering voor erkenning en subsidiëring van voorzieningen ten behoeve van zelfstandig wonende **fysisch** gehandicapten uit te werken.
3. De overleggroep voor Focus-wonen heeft tijdens het voorbije jaar een 12-tal vergaderingen gewijd aan de problemen die verband houden met het zelfstandig wonen van lichamelijk gehandicapten. Na een doorlichting van de bestaande initiatieven in Vlaanderen, werden achtereenvolgens de doelgroep, de ADL behoefte, de personeelskost, de specifieke woonproblemen en de financiering van de aangepaste infrastructuur onderzocht. Eerstdaags wordt een interimrapport overgelegd dat mij moet toelaten mijn beleidsvisie in deze materie vastere vorm te geven.

Vraag nr. 7
van 5 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Woonwagenterreinen — Verhoging kredieten

Ik verneem dat de kredieten in de begroting 1987 voor woonwagenterreinen opnieuw 15 miljoen frank zouden bedragen. Dit betekent echter dat de **kandidaat-gemeenten** zullen worden ontmoedigd en pas einde 1988 aan realisatie zouden kunnen denken.

Acht de Minister een, zelfs kleine, verhoging van het krediet echt onmogelijk, al was het maar om eventuele kandidaat-gemeenten niet te laten afhaken?

Antwoord

Het behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1987 goed te keuren.

In het ontwerp-decreet houdende begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1987 zal de Executieve een bedrag van 20 miljoen frank vastleggingskredieten voorstellen als subsidies aan ondergeschikte besturen voor de aankoop en de aanleg van terreinen ten behoeve van nomaden. Dit be-

drag werd berekend door de administratie op basis van de stand van zaken m.b.t. de ingediende dossiers.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISEVESTING

Vraag nr. 5
van 9 januari 1987
van de heer J. DEVOLDER

Huurprijberekening sociale woningen — Dienstplichtige kinderen

Bij de berekening van de huurprijs voor sociale woningen wordt rekening gehouden met het aantal kinderen ten laste.

Om dit aantal vast te stellen maken de meeste sociale maatschappijen gebruik van een formulier dat door het kinderbijslagfonds ingevuld wordt tijdens het laatste trimester van het jaar.

Zo kan het gebeuren dat in bepaalde gezinnen een zoon die zijn legerdienst vervult niet meer voorkomt op het formulier van het kinderbijslagfonds, hoewel hij na zijn legerdienst opnieuw in de kinderbijslag komt, wanneer hij zich nog in de wachtperiode voor werkloosheidsuitkeringen bevindt.

Indien dit kind nu van het vrouwelijke geslacht is dan blijft het automatisch verder vermeld op de formulieren van het kinderbijslagfonds, en zou het in aanmerking worden genomen als ten laste wat automatisch een lagere huurprijs voor de sociale woning zou meebrengen.

Kan de Minister mij mededelen of in dergelijke gevallen, kinderen die hun legerdienst vervullen, en na hun legerdienst opnieuw ten laste zijn van de ouders, in aanmerking moeten worden genomen als kind ten laste voor het bepalen van de huurprijs voor een sociale woning, alhoewel zij niet zijn aangegeven op het formulier van het kinderbijslagfonds.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat art. 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 houdende de huurreglementering zoals gewijzigd bij besluit van 6 november 1985, on dubbelzinnig bepaalt dat als kind ten laste wordt beschouwd, het kind voor hetwelk op 1 januari van het jaar van de inhuurneming of van de herziening, kinderbijslag of wezentoelage wordt toegekend aan de kandidaat-huurder of huurder of aan de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont.

Derhalve zal een dienstplichtige welke per 1 januari van het jaar van de inhuurneming of van de herziening onder de wapens is, niet als kind ten laste beschouwd worden, aangezien voor hem geen kinderbijslag of wezentoelage wordt toegekend. Een dienstplichtige wordt immers volledig onderhouden door de Staat.

Na de legerdienst evenwel zal de ex-dienstplichtige terug als kind ten laste kunnen beschouwd worden wanneer opnieuw kinderbijslag of wezentoelage wordt toegekend.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 307
(zitting 19851986)
van 13 augustus 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

***Uitvoering van zeventwintig Europese milieuri-
 chtlijnen — Stand van zaken***

Op 12 november 1980 wordt België door het Europe-
 se Hof van Justitie veroordeeld wegens het niet res-
 pecteren van de voor zes richtlijnen vastgestelde ter-
 mijnen. Op 2 februari 1982 wordt België veroordeeld
 voor het niet toepassen van zes andere richtlijnen
 betreffende het beheer van afvalstoffen, de kwaliteit
 van de oppervlaktewateren, de verwijdering van de
 PCB's en gebruikte oliën en inzake de titaandioxyde.
 Op 16 april 1984 stelt de Commissie een procedure in
 „ wegens het niet-nakomen van de verplichtingen on-
 der het EEG-Verdrag ” voor 4 richtlijnen.

Kort geleden deed zich hetzelfde voor betreffende
 cadmium.

Kortom: de totale achterstand van België op 1 mei
 1986 verleent het land het onaangename privilege het
 voorwerp van 39 procedures voor „manquement
 d'état ” te zijn.

Naar aanleiding van deze situatie vernam ik graag :

1. voor de uitvoering van hoeveel richtlijnen de
 Vlaamse Executieve geheel of gedeeltelijk verant-
 woordelijk is en welke richtlijnen het hier be-
 treft ;
2. welke de vooruitzichten inzake uitvoering voor
 elk van deze richtlijnen is?

Aanvullend antwoord

In mijn antwoord op bovengenoemde vraag (zie Vra-
 gen en Antwoorden Vlaamse Raad, nr. 14) heb ik het
 geachte lid medegedeeld dat door de bevoegde dien-
 sten een onderzoek werd ingesteld om na te gaan op
 welke punten er nog leemten zijn in de uitvoering van
 EEG-richtlijnen inzake leefmilieu, voor zover de uit-
 voering ervan tot de bevoegdheid behoort van het
 Vlaamse Gewest.

De eerste resultaten van dat onderzoek stellen mij in
 staat volgende bij komende informatie te verstrek-
 ken.

De EEG-richtlijnen inzake de bescherming van het
 leefmilieu kunnen overeenkomstig de materie die ze
 behandelen, als volgt ingedeeld worden :

- I. Algemene milieuriichtlijnen.
- II. Richtlijnen inzake luchtverontreiniging.
- III. Richtlijnen inzake waterverontreiniging.
- IV. Richtlijnen inzake afvalstoffen.
- V. Richtlijnen inzake bodemverontreiniging.
- VI. Richtlijnen inzake geluid.
- VII. Richtlijnen inzake gevaarlijke stoffen.

Uitgaande van deze indeling worden hierna de richt-
 lijnen en de stand van uitvoering ervan vermeld,
 voor zover deze behoort tot de bevoegdheid van het
 Vlaamse Gewest.

I. Algemene milieuriichtlijnen

1. Richtlijn 82/501/EEG van 24 juni 1982 inzake de
 risico's van zware ongevallen bij bepaalde indus-
 triële activiteiten.

De Lid-Staten dienden uiterlijk op 8.1.1984 aan
 de richtlijn te voldoen.

De richtlijn bevat elementen die moeten uitge-
 voerd worden door de nationale overheid inzake
 de veiligheid van de werknemers en inzake het
 rampenplan en door de Gewesten wat betreft het
 leefmilieu, de veiligheid en de gezondheid van de
 bevolking.

Door of krachtens het decreet van 28.6.1985 be-
 treffende de milieuvergunning wordt deze richtlijn
 uitgevoerd wat de gewestelijke bevoegdheid be-
 treft.

2. Richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffen-
 de de milieu-effectbeoordeling van bepaalde
 openbare en particuliere projecten.

Deze richtlijn moet ten laatste op 3 juli 1988 uit-
 gevoerd worden. In het Vlaamse Gewest wordt —
 wat betreft de industriële projecten, vermeld in de
 bijlage 1 van de richtlijn, deze richtlijn uitgevoerd
 door of krachtens het decreet van 28 juni 1985
 betreffende de milieuvergunning, met uitzonde-
 ring wat betreft de aanleg van autosnelwegen,
 spoorwegtrajecten, vliegvelden, zeehandelhavens,
 waterwegen en binnenvaarthavens vermeld onder
 de punten 7 en 8 van de bijlage 1 van de richt-
 lijn.

Deze aangelegenheden behoren evenwel tot de
 bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van
 Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke
 Ordening.

II. Richtlijnen inzake luchtverontreiniging

Richtlijn 84/360/EEG van 28.6.1984 betreffende de
 bestrijding van door industriële inrichtingen veroor-
 zaakte luchtverontreiniging, is de enige richtlijn inza-
 ke luchtverontreiniging waarvan de uitvoering tot de
 bevoegdheid van de Gewesten behoort.

Door de reglementering van de als hinderlijk, onge-
 zond of gevaarlijk ingedeelde inrichtingen (titel 1 van
 het ARAB), die kortelings vervangen wordt door het
 milieuvergunningsdecreet van 28.6.1985 en het uit-
 voeringsbesluit, (ontwerp principieel goedgekeurd
 door de Vlaamse Executieve op 2 juli 1986; thans
 voor advies bij de Raad van State) is deze richtlijn
 volledig uitgevoerd.

**III. Richtlijnen met betrekking tot waterverontreini-
 ging.**

1. Richtlijn 75/440/EEG van 16 juni 1975 betreffen-
 de de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater
 dat is bestemd voor produktie van drinkwater in
 de Lid-Staten.
2. Richtlijn 76/160/EEG van 8 december 1975 be-
 treffende de kwaliteit van het zwemwater.
3. Richtlijn 78/659/EEG van 18 juli 1978 betreffen-
 de de kwaliteit van zoet water dat bescherming of
 verbetering behoeft ten einde geschikt te zijn voor
 het leven van vissen.

4. Richtlijn 79/923/EEG van 30 oktober 1979 inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater.

Ter uitvoering van deze richtlijnen, dienen in het Vlaamse Gewest, de oppervlaktewateren aangeduid te worden die bestemd zijn voor respectievelijk drinkwater, zwemwater, vis- en schelpdierwater. Ter zake werd reeds een aanzet gegeven door het opmaken van een AWP (Algemeen zuiveringsprogramma) in 1984. Aan dat indicatief plan zal op korte termijn rechtskracht gegeven worden.

5. Richtlijn 80/68/EEG van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen.

Voor het Vlaamse Gewest werd deze richtlijn tot uitvoering gebracht door het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten.

IV. Richtlijnen inzake afvalstoffen

1. Richtlijn 75/439/EEG van 16.6.1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie.

Voor het Vlaamse Gewest worden de voorschriften van deze richtlijn uitgevoerd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 25.7.1985 houdende nadere regelen betreffende de verwijdering van afvalolie.

2. Richtlijn 75/442/EEG van 15.7.1975 betreffende de afvalstoffen.

Voor het Vlaamse Gewest werden de voorschriften van deze richtlijn uitgevoerd door het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

3. Richtlijn 78/176/EEG van 20.2.1978 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie, gewijzigd bij richtlijn 83/29/EEG van 24.1.1983.

Voor het Vlaamse Gewest werden de voorschriften van deze richtlijn uitgevoerd door het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

4. Richtlijn 78/319/EEG van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen.

Deze richtlijn wordt voor een deel uitgevoerd door de wet van 22.7.1974 op de giftige afval en het KB van 9.2.1976 houdende reglement op de giftige afval en voor de overige afvalstoffen door het decreet van 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

V. Bodembescherming

Richtlijn 86/278/EEG van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw.

Deze richtlijn bevat elementen die moeten uitgevoerd worden door de nationale overheid en de Gewesten.

De Lid-Staten dienen uiterlijk op 4 juli 1989 te voldoen aan deze richtlijn.

Hieromtrent zal vooraf het nodige overleg plaatsgrijpen met de nationale overheid.

VI. Geluid — richtlijnen

De richtlijnen inzake geluid zijn harmonisatierichtlijnen die vooral tot doel hebben mogelijke handelsbelemmeringen als gevolg van verschillende voorschriften binnen de Lid-Staten op te heffen.

In de zin van artikel 6, § 1, II, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen zijn de bepalingen van deze richtlijnen dan ook algemene of sectoriële normen, waarvoor de nationale overheid bevoegd is.

VII. Richtlijnen inzake gevaarlijke stoffen

De richtlijnen inzake gevaarlijke stoffen zijn harmonisatierichtlijnen die in de bevoegdheid van de nationale Regering vallen.

vraag nr. 315
(zitting 1985-1986)
van 22 augustus 1986
van de heer M. GALLE

Kapitaalaandeel vennoten VWZ — Toetredingsplichtige ondernemingen en vaststelling omzettingsscoëfficiënten

Met zijn vraag nr. 83 dd. 3 maart 1983 aangaande de VWZ — Toetredingsplicht der ondernemingen in het kapitaal — stelde de heer N. De Batselier, Volksvertegenwoordiger, U een aantal vragen aangaande de toepassing van de wet van 26 maart 1971 en meer bepaald het artikel 9.

Gelet op het feit dat U niet kon antwoorden op de vraag welke ondernemingen toegetreden zijn tot de kapitaalvorming van de VWZ, wens ik U deze vraag terug voor te leggen. Bovendien zou ik het op prijs stellen om te mogen vernemen, welke de bevoegde diensten zijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die er door de Vlaamse Executieve mee belast zijn om de controle uit te voeren van het proces-verbaal door de VWZ opgesteld ter bepaling van het aandeel van elke onderneming in het kapitaal zoals gestipuleerd in artikel 2 van het KB van 7 juli 1981 tot vaststelling van het aandeel van de vennoten in het kapitaal van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij? Welke criteria zijn er gehanteerd om uit te maken of een onderneming al dan niet kapitaalplichtig is? Op welke wijze is de afleiding gebeurd van de hoogte van de vervuilingswaarde voor dewelke de onderneming effectief aangeslagen wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van het aandeel van de vennoten in het kapitaal van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij van 19 november 1986, een nominatieve lijst van de toetredingsplichtige ondernemingen is opgenomen onder artikel 1, 3°.

Het KB van 7 juli 1981 tot vaststelling van het aandeel van de vennoten in het kapitaal van de VWZ is inmiddels opgeheven, zodat de bij artikel 2 voorziene controle thans niet meer berust bij de bevoegde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De berekening van het aandeel van de ondernemingen in het kapitaal is ingevolge art. 12, § 2, 7° van de statuten van de VWZ een aangelegenheid van de Raad van Bestuur.

De criteria om uit te maken of een onderneming al dan niet toetredingsplichtig is, vloeien voort uit de bepalingen van artikel 9, § 1 en 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging enerzijds, en het KB van 23 januari 1974 houdende vaststelling der minima van verontreinigde belasting, anderzijds.

Achtereenvolgens werd vernoemd KB gewijzigd en aangevuld door de besluiten van de Vlaamse Executieve dd. 21 december 1983 en 24 oktober 1986.

Meer concreet houdt zulks in dat een onderneming toetredingsplichtig is, ingeval de verontreinigende belasting van het geloosde afvalwater in de openbare riolering of collector, meer bedraagt dan 5.000 inwoner-equivalent en bovendien geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid voorzien bij artikel 2, § 2 van hogervernoemd KB van 7 juli 1981.

De hoogte van de berekende vervuilingswaarde is gestoeld op artikel 15c van de wet van 26 maart 1971 en het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de omzettingscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen van 21 december 1983, zoals gewijzigd door de Executieve-besluiten van 16 april 1986 en 24 oktober 1986.

Vraag nr. 32
van 28 november 1986
van de heer W. VAN DURME

Gierlozingen door varkenskwekerijen — Bescherming drinkwaterkwaliteit

Naar aanleiding van het dagvaarden van varkenskwekers, die onwettig gier loosden, verklaarde de Procureur voor de Correctionele Rechtbank te Brugge op 5 november 1986 dat sedert 1983 ongeveer 40% van het Westvlaamse putwater ondrinkbaar is geworden tengevolge van de insijpeling van drijfmest.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Welke bewijsgrond de Procureur heeft om deze verklaring af te leggen?
2. Welk percentage ondrinkbaar putwater, als gevolg van het uitvoeren/lozen van drijfmest, geldt voor de overige Vlaamse provincies?
3. Op welke manier het onderzoek gebeurt inzake bodemverontreiniging, veroorzaakt door drijfmest en met welke frequentie?

4. Of het uitvoeren/lozen van drijfmest geen gevaar betekent voor de drinkwatervoorziening in het algemeen?
5. Of de waterspaarbekkens in Vlaanderen het risico niet lopen verontreinigd te worden door het insijpelen van drijfmest in de bodem?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat op basis van een onderzoek van 4297 stalen putwater, uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, volgende situatie inzake de drinkbaarheid van het putwater voor de Vlaamse provincies tot uiting komt:

provincie	niet drinkbaar volgens de gezamenlijk geldende normen	niet conform aan de norm inzake nitraten
Antwerpen	83,5	35,9
Brabant	83,4	32,9
Oost-Vlaanderen	90,6	47,1
West-Vlaanderen	94,4	42,4
Limburg	88,7	36,6

De bemesting in de landbouw geeft in sommige omstandigheden aanleiding tot een verhoging van de nitraatconcentratie in het grondwater. Het is evenwel duidelijk dat het niet drinkbaar zijn van het water ook aan andere parameters dan het nitraatgehalte te wijten is.

De geanalyseerde putwaters betreffen particuliere en ondiepe putten. De situatie voor **grondwaterwinnings** bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening is gunstiger omdat deze water winnen uit dieper gelegen watervoerende lagen.

Zeer belangrijke elementen bij de verontreiniging door mest en drijfmest in het bijzonder zijn de chemische eigenschappen van de bodem, de bescherming door ondoordringbare lagen e.d. Hierdoor kan niet altijd een rechtvenredig verband tussen het gebruik van drijfmest en de kwaliteit van het grondwater opgesteld worden.

Op dit ogenblik wordt een grondwatermeetnet voor Vlaanderen uitgebouwd, dat moet toelaten op een meer systematische manier de kwaliteit van het grondwater te volgen.

Het lozen van drijfmest is in de oppervlaktewateren verboden door de wet van 21 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Het gebruik van mest moet op een verantwoorde manier gebeuren ten opzichte van bodem, grond- en oppervlaktewater, lucht, diversiteit van het natuurlijk milieu en de gezondheid van de mens. De reglementering daartoe is in voorbereiding.

De waterspaarbekkens worden nog niet geconfronteerd met onoverkomelijke kwaliteitsproblemen.

Vraag nr. 35
van 28 november 1986
van de heer J. GABRIELS

Overpelt — Sanering vervuilde gebieden

De laatste tijd worden een aantal strenge onderzoeken ingesteld naar de vervuiling van een aantal gebieden en dit terwijl op andere plaatsen de vervuiling zo maar kan verder gaan. Het meest duidelijke voorbeeld in dit verband is Overpelt.

Kan de Minister me medelen welke saneringsmaatregelen voor Overpelt werden opgelegd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ook de streek van Overpelt in het kader van de sanering van probleemzones inzake industriële milieuverontreiniging een bijzondere aandacht geniet.

Op voorstel van het Bestuur voor Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, heeft de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg bij besluit d.d. 20 juni 1985 een reeks bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd aan het bedrijf Metallurgie Hoboken-Overpelt. Hierdoor werd het bedrijf verplicht gedurende de eerstvolgende drie jaar een reeks werken uit te voeren die een rechtstreekse gunstige weerslag op de milieuhinder moeten bewerkstelligen. De gezamenlijke kosten van deze werken werden geraamd op ongeveer 420 miljoen BF.

Deze werken kunnen als volgt worden verdeeld :

- oprichten van een gesloten gebouw voor het opslaan van ruwe en gerooste blende;
- maatregelen in verband met een gesloten transportsysteem voor loodsulfaat ;
- maatregelen in verband met de **cadmiumsmelterij-gieterij** ;
- afzuiging van smeltovens en bestrijding van diffuse emissies ;
- maatregelen in verband met het meten van neervallend stof, de meetresultaten moeten medegedeeld worden aan het toezichthoudend Bestuur;
- maatregelen in verband met waterbehandeling, concreet :
 - + omlegging Eindergatloop
 - + spaarbekken
- aanleg van groene beplanting.

Sommige van deze werken zijn reeds uitgevoerd, terwijl andere werken in volle uitvoering zijn.

Verder kan vermeld worden dat voor de reeds uitgevoerde werken de kostprijs hoger uitvalt dan de oorspronkelijke raming en dat voor een paar werken, wegens technische moeilijkheden een verlenging van de uitvoeringstermijn werd aangevraagd.

Vraag nr. 36
van 28 november 1986
van de heer M. GALLE

Varkensfokkerijen — Exploitatievoorwaarden

Sedert enkele jaren werden in Vlaanderen een paar honderd witloofschuren gebouwd. Met uitzondering van de afvalwaters die voortkomen van het wassen van het witloof is de uitbating ervan geen grote hinder voor de leefomgeving. Thans groeien de mestveestallen en de varkensmesterijen als paddestoelen uit de grond en witloofschuren worden met of zonder vergunning tot vee- of varkensstal omgebouwd.

De bodem, het water en de lucht worden in de omgeving van vooral de varkensvetmesterijen sterk verontreinigd en de gemeentebesturen worden door de omwonenden met klachten overspoeld.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er voor varkensvetmesterijen criteria als handleiding voor de gemeentebesturen bij de beoordeling van een aanvraag om lozings-, bouw- en uitbatingsvergunning. Zo ja, welke zijn deze criteria?
2. Op welke afstand :
 - a. van de perceelgrenzen;
 - b. van de bebouwde kom mogen varkensvetmesterijen ingeplant worden.
3. Mag het College van Burgemeester en Schepenen aan de vergunning de voorwaarde verbinden een vergaarbak te bouwen voor de opvang van de uitwerpselen van de dieren en de verplichting opleggen deze vergaarbak periodiek te ledigen en te ontsmetten?
4. Mag het College van Burgemeester en Schepenen van de bouwheer of uitbater die ons om één van voornoemde vergunningen verzoekt een summier milieurapport vragen en zo op welke rechtsgrond?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het al dan niet vergunningsplichtig zijn van de exploitatie van varkensfokkerijen is vastgesteld in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB). Of een fokkerij vergunningsplichtig is, en zo ja tot welke klasse (1 of 2) van vergunningsplichtige inrichtingen de bewuste fokkerij behoort, is afhankelijk van het aantal dieren en/of de vestigingsplaats waarbij zowel het gebied zelf (ruimtelijke bestemming volgens het Gewestplan) waarin de fokkerij zich bevindt alsook de afstand tot een woon(uitbreidings)gebied, een drinkwaterwinning of zelfs een enkele woning een rol kan spelen. Een omstandige opgave van deze bepalingen is vermeld onder Titel I Hoofdstuk II van het ARAB (Lijst B rubriek nr. 10).

Bij het onderzoek van een exploitatievergunningaanvraag voor varkensfokkerijen worden door de beslissingsbevoegde overheid telkens een aantal adviezen ingewonnen. Bij inrichtingen klasse 2 worden aldus adviezen ingewacht van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu en de Administratie voor Gezondheidszorg. Bij inrichtingen klasse 1 worden bovendien het advies ingewacht van het College van Burgemeester en Schepenen. Elke adviseerende of beslissingsbevoegde overheid kan steeds een aantal voorwaarden formuleren waaraan een vergunningsplichtige inrichting moet voldoen. Bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu worden thans geactualiseerde type-voorwaarden uitgewerkt. Elke afzonderlijk geval kan bovendien aan speciale voorwaarden onderworpen worden, afhankelijk van de lokale situatie.

Zo kunnen in de exploitatievergunning inderdaad bepaalde te respecteren afstanden worden opgelegd; ook kan de exploitant bijvoorbeeld verplicht worden om luchtfilters aan te brengen of een mestkelder met voldoende capaciteit te bouwen. In dit verband kan nog worden aangestipt dat thans experimenten gaande zijn betreffende het gebruik van biofilters bij varkensfokkerijen.

De bovenstaande overwegingen gelden ook voor het binnenkort in voege tredende milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985. Het ligt in de bedoeling in een uitvoeringsbesluit de verplichting op te nemen om vestigingen vanaf 5.000 en meer dieren voorafgaandelijk aan een milieu-effectrapport te onderwerpen.

Vraag nr. 56
van 17 december 1986
van de heer O. MEYNTJENS

Bestrijding van geluidshinder — Aantal erkende instellingen en inwerkingtreding

Op 7 november 1984 keurde de Vlaamse Executieve een besluit goed tot aanwijzing van ambtenaren die bevoegd zijn voor het opsporen en vaststellen van inbreuken op regelen ter bestrijding van de geluidshinder. In dit besluit werd tevens gesteld dat voor deze taken ook de technische ambtenaren van de Provincies en de Gemeenten en de agenten van de gemeentelijke politie, die in het bezit zijn van een bekwaamheidsbewijs, bevoegd zijn.

De bekwaamheidsbewijzen worden uitgereikt door daartoe erkende instellingen. Tot op heden zijn er vijf instellingen erkend.

Mag ik van de Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen?

1. Welke van deze instellingen zijn reeds in werking?
2. Welke instellingen moeten nog in werking treden en tegen wanneer mag dit verwacht worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Volgende instellingen zijn erkend voor het geven van het theoretisch en praktisch onderricht en voor het afnemen van de bekwaamheidsproef

- Westvlaamse Politie school :
Besluit Gemeenschapsminister dd. 18.4.86; geldig tot 18.5.87.
- Provinciale Dienst Leefmilieu Oost-Vlaanderen :
Besluit Gemeenschapsminister dd. 18.4.86; geldig tot 18.5.87.
- Politie-opleidingscentrum Stad Antwerpen :
Besluit Gemeenschapsminister dd. 25.8.86; geldig tot 25.9.87.
- Labo Akoestiek K.U. Leuven:
Besluit Gemeenschapsminister dd. 18.4.86; geldig tot 18.5.87.
- Labo Akoestiek V.U. Brussel:
Besluit Gemeenschapsminister dd. 18.4.86; geldig tot 18.5.87.

Daarvoor zijn de volgende drie reeds met de opleiding gestart :

- Labo Akoestiek V.U. Brussel:
 - volledig onderricht gegeven (10 inschrijvingen)
 - bekwaamheidsproef afgesloten op 28 november 1986 (10 deelnemers)
 - 9 geslaagden
- Provinciale dienst Leefmilieu Oost-Vlaanderen :
 - theoretisch onderricht gegeven (45 inschrijvingen)
 - bekwaamheidsproef hierover werd afgesloten op 29.11.1986 (39 deelnemers)
 - 26 geslaagden
 - de geslaagden moeten nog het praktisch onderricht volgen en hierover een praktische proef afleggen (begin 1987).
- Westvlaamse politie school :
 - theoretisch onderricht volledig gegeven (36 inschrijvingen)
 - praktisch onderricht en bekwaamheidsproef in eerst helft 1987.

Vraag nr. 60
van 29 december 1986
van de heer J. VALKENIER!3

Hallerbos — Bescherming boomvegetatie

Ik verneem dat de toestand van het Hallerbos op dramatische wijze verslechtert ten gevolge van de er in aanwezige stormen. Dit leidt tot boomsterfte en ook tot het afsterven van dieren wegens het verstoren van hun biotoop.

Omdat er ons in Vlaanderen geen overdaad aan groene ruimten rest, is het dringend noodzakelijk hieraan te verhelpen en het Hallerbos in goede staat te behouden.

Graag vernam ik wat de Minister hieraan denkt te doen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat in het Vlaamse gedeelte van het Hallerbos geen stortplaats geëxploiteerd wordt.

Voor de stortplaats die volledig op Waals grondgebied is gelegen, heeft de Vlaamse Executieve geen bevoegdheid. Mijn diensten hebben in het Vlaamse gedeelte van het Hallerbos geen schade aan de boomvegetatie vastgesteld die veroorzaakt wordt door het in het Waals Gewest gelegen stortterrein.

Vraag nr. 69
van 12 januari 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Rode Kruis — Betoelaging en criteria

Wordt het Rode Kruis, omwille van zijn acties inzake gezondheidszorg, door de Vlaamse Gemeenschap betoelaagd.

Zo neen, waarom niet.

Zo ja, gelieve me de voorziene bedragen voor 1984 en 1985 en 1986 mede te delen, alsmede de criteria, gebruikt bij het vaststellen van deze bedragen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid bevestigen dat het Rode Kruis — Vlaamse Gemeenschap betoelaagd wordt voor zijn activiteiten inzake Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

De toelage behelsde volgende bedragen :

	Algemenerwerking en Secretariaat	Project Onderwijs
1984	7 miljoen	4,5 miljoen
1985	6,5 miljoen	3,85 miljoen
1986	6,75 miljoen	4,1 miljoen

Deze toelage wordt bepaald aan de hand van het programma en de kostenraming die jaarlijks door het Rode Kruis worden ingediend.

Hierbij wordt zowel met de weddelasten als met de werkingskosten rekening gehouden.

Vraag nr. 73
van 13 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Implanting containerterminal in beschermd natuurgebied „ De Schorren van Zandvliet ” — Gevolgen flora en fauna

In kringen van natuurbescherming wordt met stijgende ongerustheid aangekeken tegen de plannen van de stad Antwerpen, die op de rechter-Scheldeoever een nieuwe containerterminal plant.

Op de plaats waar de terminal is gepland bevindt zich het uniek natuurgebied, m.n. „De Schorren van Zandvliet “.

Dit gebied is beschermd, erkend als natuurreserveaat en als dusdanig ingeschreven op het gewestplan. Bovendien is het door België zelf aangeduid voor opname in de lijst van watergebieden van internationale betekenis, zoals vermeld in de Conventie van Ramsar.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is de geachte Minister op de hoogte van de preciese plannen van de stad Antwerpen?
2. Is er ter zake overleg geweest met uw diensten?
3. Werden er studies gemaakt naar de invloed van de inbouw van deze terminal op flora en fauna ter plaatse?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik, op vraag van de Minister van Openbare Werken, het Instituut van Natuurbehoud belast heb om, voor rekening van het departement van Openbare Werken als bouwheer van de containerterminal, een studie te maken over de invloed van de bouw van deze terminal op de fauna en flora in het gebied dat, in het raam van de Overeenkomst van Ramsar, als watergebied van internationale betekenis werd aangeduid.

Vraag nr. 76
van 16 januari 1987
van de heer J. DESSEYN

Onoordeelkundig gebruik van sluis te Oostduinkerke — Verantwoordelijkheid I WVA

Op 24 mei 1984 gaf de bestendige deputatie aan de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) in Oostduinkerke een vergunning om op de zgn. Waterloop zonder Naam aan de Zeelaan een beweegbare schuif te plaatsen die als sluis functioneert. De IWVA werd verantwoordelijk gesteld voor bediening, onderhoud en goed functioneren van deze schuif en ook voor „alle waterbezwaar voortkomende uit het bestaan of het onoordeelkundig gebruik”.

Voor enkele weken heeft de IWVA de schuif dichtgedraaid en daarmee de waterafvoer van het Hannecartbos afgesneden. Thans staan de Zeelaan, het unieke bos en de omliggende woningen onder water en wordt de villawijk Mariapark bedreigd. De IWVA weigert de schuif te openen. Ze wil bewijzen dat er in die omgeving voldoende water is voor rechtstreekse waterwinning.

In dit verband bekwam ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. De handelwijze van de IWVA getuigt van onwil om uw beslissingen te respecteren, door weigering gebruik te maken van de verbindingsmogelijkheden met andere waterleidingsnetten. Werden reeds maatregelen genomen?

Hoe ver staat het met de realisatie van de verbindingsleidingen ?

2. Door het opzettelijk onoordeelkundig gebruik van de schuif staat het Hannecartbos onder water, is waardevolle plantengroei vernield, vallen bomen om door verlies van houvast in de slijkbodern. Wie draagt daarvoor de verantwoordelijkheid? Dult u verder de aantasting van ons leefmilieu door de gedragingen van de IWVA?
3. Reeds in het verleden demonstreerde de IWVA lak te hebben aan overheidsbeslissingen. Pompen, bouwen, ontginnen : alles wordt ongestoord uitgevoerd, zonder vergunningen, tegen **schorsingsbesluiten** in. Waarom dult u sinds jaren dergelijke flagrante misbruiken?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Vlaamse Executieve heeft op 6 juli 1983 beslist de drinkwaternetten in het kustgebied onderling te verbinden.

Op voorstel van de Executieve werden deze **verbindingsleidingen** opgenomen in de lijst van grote waterbouwkundige werken van nationaal belang, vastgesteld bij koninklijk besluit van 8 november 1983.

De Vlaamse Executieve heeft op 11 april 1984 beslist IWVA aan te duiden als „meester van het werk” voor het gedeelte van de leiding op haar grondgebied. IWVA voert dit gedeelte van de leiding uit voor rekening van de Staat.

Het is derhalve het departement van Volksgezondheid, dat de verdere afhandeling van dit dossier opvolgt.

Het kwantiteitsbeheer van de waterloop in het Hannecart ressorteert onder de bevoegdheid van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen.

Naar aanleiding van recente berichten over wateroverlast hebben de diensten van AROL, die het gewestelijk domein Hannecartbos beheren, een onderzoek ingesteld.

Sinds op 12 oktober 1983, het schorsingsbesluit van de Executieve voorwaardelijk werd opgeheven, werden door IWVA geen beslissingen meer genomen, die door de Executieve dienden geschorst te worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 188
(zitting 1985-1986)
van 11 september 1986
van de heer **0. MEYNTJENS**

Grootdistributiebedrijf te Schoten — Bouwtoelating

De vorige Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening verleende de bouwtoelating voor de vestiging van een nieuw grootdistributiebedrijf te Schoten.

Over de wijze waarop deze bouwtoelating werd verleend, worden nogal wat vragen gesteld. Bovendien bestaat er nogal wat betwisting over de vraag of het hier al of niet gaat om een grote handelsvereniging.

Kan de Gemeenschapsminister mij in dit verband een antwoord verstrekken op wat volgt.

1. Van wanneer dateert de bouwaanvraag?
2. Op welke datum deden uw Diensten uitspraak over deze bouwaanvraag en wanneer verstreek de wettelijke termijn om hiertegen in beroep te gaan?
3. Werde het beroep tegen deze beslissing binnen de wettelijke termijn ingesteld? Op welke datum werd dit beroep precies ingesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 september 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bouwaanvraag werd ingediend op 25 juni 1984. Op 2 december 1985 werd de bouwtoelating voorwaardelijk afgegeven bij ministerieel besluit. Het **beroepschrift**, uitgangspunt van deze beslissing, draagt de postdatum van 5 maart 1985.

Wat de beroepsprocedure bij de Raad van State betreft, verwijs ik U naar mijn antwoord op uw vraag nr. 132 van 23 juni 1986.

Vraag nr. 30 van 2 december 1986 van de heer **J. GABRIELS**

Aanleg van golfterrein — Beleid

De golfloorlog in Vlaanderen heeft inmiddels geleid tot een plaatselijke veldslag tussen de gemeenten Genk en Hasselt.

De gemeente Genk heeft namelijk de intentie om eveneens een golfveld aan te leggen in haar gemeente. Daaruit blijkt al te duidelijk dat er geen enkel beleid te vinden is in deze aanleg van golfvelden. Immers, eender welke gemeente kan op dit vlak initiatieven nemen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Indertijd heeft u aan het hoofdbestuur AROL de opdracht gegeven om te onderzoeken welke plaatsen in ons Vlaanderen in aanmerking zouden komen voor het aanleggen van golfvelden. Wat is de stand van zaken hieromtrent en welke plaatsen zijn op basis van welke criteria en met welke uitgangspunten onderzocht en weerhouden?
2. Zijn er reeds aanvragen ingediend door gemeentebesturen om golfvelden aan te leggen?
3. Welke bestemmingen hebben deze gebieden op het gewestplan en welke **bestemmingsveranderingen** worden doorgevoerd?

4. Welke aanvragen zijn er reeds ingediend om in beschermde natuurgebieden golfterreinen aan te leggen?
Zijn er reeds aanvragen ingediend voor de bescherming van golfterreinen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Door de dienst Coördinatie en Planning werd mij een omstandig rapport in verband met de **golf**-problematiek voorgelegd. Aangezien ik ter zake nog geen beslissing genomen heb, lijkt het mij voorbarig gegevens uit deze studie mede te delen.
2. Er is een principiële aanvraag ingediend door het gemeentebestuur van Genk en door het gemeentebestuur van St.-Truiden dit laatste in samenwerking met privé-organismen.
3. In Genk hebben de gronden de bestemming van natuurgebied en ontginningsgebied met **nabestemming** groengebied. In St.-Truiden liggen de gronden in het agrarisch gebied en gedeeltelijk in recreatiegebied.
4. Mij zijn volgende aanvragen tot aanleg van een golfterrein in natuurgebieden bekend :
 - Knokke-Heist : aanvraag van een **stedebouwkundig** attest
 - Genk: principiële aanvraag.

Onder natuurgebieden wordt verstaan deze gebieden die de bestemming natuurgebied hebben gekregen in de gewestplannen.

De problematiek van eventuele deklassering van golfterreinen behoort niet tot mijn bevoegdheid, maar tot die van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 32
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Gewestplannen — Aantal wijzigingen van bestemming

Sinds de invoering van de gewestplannen zijn er een grote reeks wijzigingen ontstaan op het vlak van de toenmalige bij koninklijk besluit vastgelegde bestemmingen en de nieuwe vastgelegde bestemmingen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen :

1. Welke wijzigingen werden sinds de invoering van de respectievelijke gewestplannen ingevoerd?
2. In hoeverre waren er private aanvragen tot wijzigingen en hoe vaak waren er openbare besturen die wijzigingen aangevraagd hebben?
3. In hoeveel gevallen werd een wijziging aangevraagd en geweigerd en in hoeverre werden wijzigingen aangevraagd en toegestaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. Sinds de vaststelling van de verschillende gewestplannen werden volgende gedeeltelijke wijzigingen doorgevoerd :
 - gewestplan Antwerpen: 20.7.83 wijziging art. 1, § 1.b. van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften en aanvulling art. 1, § 1 met een punt 7;
 - gewestplan Turnhout : 4.7.1984 Hoogstraten (Meer) : omvorming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, bosgebied en natuurgebied naar industrieterrein, agrarisch gebied, verblijfsrecreatiegebied en natuurgebied en van ambachtelijk gebied naar landbouwgebied;
 - gewestplan Limburgse Maaskant : 15.12.1981 intrekking van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift art. 12 „Tijdelijk ontginningsgebied” en omzetting naar bestemming ontginningsgebied ;
 - voor verschillende gewestplannen is een wijzigingsprocedure lopende.
- 2 en 3. De onder punt 1 vermelde wijzigingen gebeurden op aanvraag van openbare besturen.
Er wordt geen statistiek bijgehouden van de aanvragen tot wijziging van de gewestplannen, noch van de aanvragen uitgaande van particulieren, noch van deze uitgaande van openbare besturen.

Vraag nr. 33
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Aanleg golfterrein in Floordambos — Stand van zaken

Alhoewel dat het windstil is omtrent het Floordambos en de golfperikelen te Melsbroek Steenokkerzeel wil ik graag van de Minister vernemen hoe de huidige stand van zaken is.

1. Is het juist dat een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest voor de aanleg van 7 holes van een golfterrein in Floordambos te Melsbroek onderzocht is door de gemachtigde ambtenaar van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu?
2. Is het juist dat de Minister bevoegd inzake Ruimtelijke Ordening van plan is alsnog toelating te verlenen?
3. Is het de Minister bekend dat het arrest van de Raad van State nr. 26611 van 5 juni 1986 heel uitdrukkelijk het bindend en verordenend karakter van het gewestplan onderlijnd heeft?

Wat is de bestemming van het gewestplan aldaar en hoe is dit in overeenstemming te brengen met de aanleg van een golfterrein en met het arrest hierboven genoemd?

4. Is er reeds opgetreden tegen de overtreding van begin mei waarbij een gedeelte ontbost werd? Wat is hiervan het resultaat?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er is een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest ingediend door de VZW Brabantse Golf.
2. Overeenkomstig het KB van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de stedenbouwwet zijn het de gemeentebesturen die de stedenbouwkundige attesten afgeven. Zij nemen daarbij de inlichtingen en het advies van de gemachtigde ambtenaar over.
3. Het arrest nr. 26611 d.d. 5.6.1986 van de Raad van State is mij bekend. In het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse hebben de betrokken gronden de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, bosgebied en parkgebied.

Het bindend en verordenend karakter van het gewestplan wijzigt niets aan het al of niet vergunningsplichtig zijn van bepaalde werken en handelingen zoals deze in de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw werden bepaald.
4. Zie mijn antwoord op vraag nr. 303 d.d. 28.10.1986 van de heer G. Cardoen.

Vraag nr. 40
van 11 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Bouwvergunning voor een open waterput dienstig voor land- en tuinbouw — Procedure van aanvraag

De procedure van aanvraag tot het aanleggen van een open waterput blijkt in de praktijk een aangelegenheid te zijn die zeer lang kan aanslepen.

Kan de geachte Minister de verscheidene instanties opgeven die met dergelijke aanvraag zijn gemoeid. Over welke maxima-periode van afwerkingstijd beschikken zij.

Welke is de mogelijkheid voor een aanvrager om, bij tijdsoverschrijding in de afwerking, zijn dossier als goedgekeurd te kunnen aanzien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor een vergunningsaanvraag voor de aanleg van een open waterput bij een land- en tuinbouwbedrijf het advies gevraagd wordt van de bevoegde dienst van Landbouw. Afhankelijk van de ligging van de aanvraag in een of ander gebied met een speciaal statuut of erfdiensbaarheid zoals een beschermd landschap wordt ook het advies gevraagd van de ter zake bevoegde dienst, in dit geval het Bestuur van Monumenten en Landschappen.

Wat de termijnen van antwoord betreft, verwijs ik naar de wet op de Ruimtelijke Ordening en de Stedenbouw art. 54 en het **KB** van 6.2.1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen (BS 13.2.1971), gewijzigd — voor het Vlaamse Gewest — bij koninklijk besluit van 16 december 1981 (BS 4 februari 1986) en bij besluit van 16 maart 1983 van de Vlaamse Executieve (BS 11 juni 1983) en bij besluit van 3 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve (BS 30 november 1984).

Bij tijdsoverschrijding kon steeds de beroepsprocedure ingesteld worden. Alleen de tijdsoverschrijding van de 30 dagen na een herinneringsbrief in de beroepsprocedure bij de Vlaamse Executieve geeft volgens de stedenbouwwet de mogelijkheid de bouwaanvraag als goedgekeurd te aanzien.

Tenslotte wens ik er nog uw aandacht op te vestigen dat ik de bevoegde ambtenaren opdracht heb gegeven zich in de praktijk ook te houden aan deze termijnen. Bij deze verwijs ik dienaangaande naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 100 dd. 20.5.1986 van de heer G. Cardoen.

Vraag nr. 42
van 15 december 1986
van de heer W. VAN DURME

Baggerwerken aan Roeselaerekreek te Sint-Laureins — Bescherming kreekgebied

Door de administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd op 6 juni 1986 voor de baggerwerken en de stortplaats aan de Roeselaerekreek (Sint-Laureins) een vergunning afgegeven.

Deze vergunning vermeldt o.a. bepalingen in verband met het behoud van rietkragen.

Eind oktober 1986 werden de werken uitgevoerd met als gevolg dat de oevers van de kreek volledig vernield zijn.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. of er na de werken controle werd verricht door AROL;
2. of de werken werden uitgevoerd analoog met de vergunning;
3. welke maatregelen AROL kan treffen tegen polderbesturen, die zich weinig gelegen laten aan natuurbehoud of/en de wet overtreden;
4. welke maatregelen de Minister neemt om de kreekgebieden in Vlaanderen te beschermen;
5. of het niet aangewezen is voor alle kreekgebieden in Vlaanderen een procedure tot bescherming in te leiden?

Antwoord

Als antwoord op de punten 3 en 4 van zijn parlementaire vraag nr. 42 kan ik het geachte lid, wat mijn bevoegdheid betreft, mededelen dat AROL tegenover de polderbesturen slechts dezelfde maatregelen kan treffen als tegenover elk ander openbaar bestuur, dat gehouden is aan de bepalingen van de wet op de Ruimtelijke Ordening.

Ten overstaan van het respecteren van de zoneringen van de gewestplannen, in het bijzonder deze die een bescherming van de natuurwaarden inhouden, kunnen concrete sanctionerende maatregelen slechts genomen worden bij eventuele overtredingen bij uitvoering van vergunningsplichtige werken. De aard van de sancties staan vermeld in de wet op de Ruimtelijke Ordening onder het hoofdstuk „strafbepalingen”.

Nieuwe algemene wettelijke **beschermingsmaatregelen**, andere dan de gewestplannen, kunnen voor het Krekengebied in Vlaanderen op korte termijn niet genomen worden op het vlak van Ruimtelijke Ordening.

Punt 5 betreft de bescherming als landschap wat niet onder mijn bevoegdheid valt.

Voor een meer algemene aanpak op het vlak van inrichting en waterbeheer in het Krekengebied verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 4 1.

Over de punten 1 en 2 betreffende de concrete vergunning voor werken in de Roeselarekreek (St. Laureins) zal verslag uitgebracht worden na onderzoek bij de bevoegde diensten.

Vraag nr. 43
van 15 december 1986
van de heer W. VAN DURME

Verbeteringswerken Leopoldkanaal te Boekhoute — Bescherming rietkragen en bestemming baggerslib

De verbeteringswerken aan het Leopoldkanaal en waterloop nr. 8.2 10 te Boekhoute (Assenede) kunnen het verdwijnen van de rietkragen tot gevolg hebben.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. wanneer bovenvernoemde werken een aanvang nemen;
2. welke maatregelen er zullen genomen worden om de rietkragen te beschermen;
3. waar het slib van de baggering zal gedempt worden?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen mede te delen.

1. De werken aan een deel van het Leopoldkanaal tot aan de waterloop nr. 8.2 10, en aan deze waterloop zelf zijn nagenoeg beëindigd. De werken aan het Leopoldkanaal vanaf de waterloop nr. 8.280, Isabellarigool, tot aan het nieuwe Isabellarigool zullen vermoedelijk in het najaar worden aangevat.
2. De oevers van de genormaliseerde waterlopen worden voorzien van een oeverbekleding in schanskorven, die nadien worden aangeaard en ingezand, waardoor tevens een natuurlijke hergroei van riet mogelijk wordt.

3. De gronden afkomstig van de uitgravingen worden ter beschikking van de aannemer gesteld, die ze meestal met het akkoord van de landbouwers gebruikt voor het egaliseren van de aanpalende landbouwgronden.

Vraag nr. 45
van 16 december 1986
van de heer J. VANDERMARLIERE

Wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en lijkbezorging — Naleving door gemeenten en sancties

Blijkens een publikatie in een bekend Belgisch consumententijdschrift zouden een aantal Belgische gemeenten in overtreding zijn met de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en lijkbezorging. Zo wordt vermeld dat 5 procent van de gemeenten noch over een columbarium, noch over een strooiweide beschikken, terwijl nog eens 10 procent der gemeenten slechts één van beide aangelegd heeft.

Dit betekent dat 15 procent van de Belgische gemeenten de wet in een of andere zin overtreedt.

Ik heb de indruk dat deze cijfers nog veel hoger liggen indien men de toestand per begraafplaats zou analyseren.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** :

- a. hoeveel operationele gemeentelijke en intergemeentelijke begraafplaatsen er in het Vlaamse Gewest zijn? (dus zonder die begraafplaatsen die nog wel bestaan, maar waar geen begravingen meer gebeuren) ;
- b. hoeveel van deze begraafplaatsen beschikken over een columbarium en strooiweide;
- c. hoeveel van deze begraafplaatsen enkel beschikken over een columbarium;
- d. hoeveel van deze begraafplaatsen enkel beschikken over een strooiweide.

Tevens vernam ik graag van de geachte **Gemeenschapsminister** welke sancties eventueel kunnen worden overwogen tegen de gemeenten die in overtreding zijn met voormelde wet.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Aan de Gouverneurs wordt gevraagd na te gaan welke gemeenten in gebreke zijn met betrekking tot de uitvoering van de wettelijke bepalingen die de verplichtingen van de gemeenten omschrijven in verband met de aanleg van percelen voor asverstrooiing en de bouw van columbaria.

Ik wijs erop dat gemeenten die ingebreke zullen zijn daardoor een fout begaan waarom ze burgerlijk aansprakelijk gesteld kunnen worden door de belanghebbenden.

Er kan tegen deze gemeenten opgetreden worden in het raam van het dwangtoezicht door het zenden van een bijzondere commissaris bij toepassing van artikel 88 van de gemeentewet en artikel 10 van het decreet van 28.6.1985.

Vraag nr. 47
 van 18 december 1986
 van de heer W. VAN RENTERGHEM

Verzaking onteigening van een goed — Interpretatie en eventuele schadevergoeding eigenaar

Luidens artikel 35 van de Stedebouwwet kan binnen een termijn van tien jaren, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van een plan van aanleg, de eigenaar bij een ter post aangetekende brief de bevoegde instantie verzoeken van de onteigening van zijn goed af te zien, zo de percelen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het plan niet zijn aangekocht of de onteigeningsprocedure niet is begonnen.

Indien de bevoegde overheid zich niet heeft uitgesproken binnen een jaar, te rekenen vanaf de datum van verzending van de aangetekende brief, kan de eigenaar — onder bepaalde omstandigheden — schadevergoeding verkrijgen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of er concrete richtlijnen bestaan op welke wijze „afzien van de onteigening van een goed” dient begrepen te worden?

Betekent deze beslissing dat voor het betrokken perceel een nieuwe bestemming kan worden gerealiseerd (die bijvoorbeeld) wel overeenstemt met het gewestplan maar niet met het BPA, zonder wijziging van het plan van aanleg.

Welk verweer heeft de betrokken eigenaar indien de bevoegde instantie van onteigening afziet, maar de (daarbij aansluitende) aanpassing of herziening van het plan van aanleg uitstelt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het „afzien van de onteigening van een goed” niet betekent dat tegelijkertijd de bestemming van het plan van aanleg gewijzigd wordt. Een bestemmingswijziging of het terug geven van de bestemming die het goed vroeger had kan enkel gebeuren door het uitvaardigen van een ministerieel besluit dat de herziening van het plan van aanleg beveelt, met het doel het goed de bestemming terug te geven die het had de dag voor de inwerkingtreding van het te herziene plan van aanleg. Zonder een dergelijke herziening, gevolgd door een wijziging, zal geen bouw- of verkavelingsvergunning kunnen verleend worden.

Indien de overheid zich binnen één jaar na het verzoek van de eigenaar (verzendingdatum) niet heeft uitgesproken over het afzien van de onteigening kan de betrokkene aanspraak maken op een schadevergoeding, die wegens planschade kan worden toegekend. Hierbij gelden dezelfde procedureregels als deze voor een eis tot vergoeding wegens planschade, met dien verstande dat dergelijke eis enkel kan worden ingesteld wegens niet realisatie van onteigeningen die in een bindend plan van aanleg voorzien zijn en voor zover de overheid binnen de gestelde termijn op het verzoek om van de onteigening af te zien, geen beslissing heeft genomen.

Buiten de eventuele planschade heeft de eigenaar geen verweer tegen het niet — of tegen het uitblijven van het aanpassen van het betrokken plan van aanleg.

Vraag nr. 48
 van 18 december 1986
 van de heer W. VAN RENTERGHEM

Artikelen 45, § 2 en 47 van de Stedebouwwet — Opheffing tegenstrijdigheid

Ik heb reeds enkele malen vastgesteld dat een bouw- of verkavelingsproject niet kan doorgaan omwille van tegenstrijdige adviezen van de gemachtigde ambtenaar en van het Ministerie van Openbare Werken — Bestuur der Wegen: AROL verplicht bijvoorbeeld aan te bouwen tegen een bestaande wachtgevel, terwijl het Bestuur der Wegen oplegt verder achteruit te bouwen omwille van een rooiplan (al dan niet RB). In andere gevallen eist het Bestuur der Wegen dat er zodanig moet achteruit gebouwd worden, met als resultaat dat het ontworpen gebouw uiteindelijk buiten het woongebied zou komen te liggen, hetgeen dan op een weigering van AROL stuit.

Op het eerste verzoek lijkt deze patsituatie te kunnen worden opgelost door middel van artikel 45 § 2 van de stedebouwwet. Daarin wordt vermeld dat het advies van de gemachtigde ambtenaar aan de afgifte van de vergunning voorwaarden kan verbinden om een goede plaatselijke ordening veilig te stellen, en in dat verband desnoods kan afwijken van alle bestaande verordenende voorschriften inzonderheid van die welke uit rooiplannen voortvloeien. Volgens dit artikel is de gemachtigde ambtenaar dus niet verplicht om een advies van het Bestuur der Wegen te volgen.

Maar deze clause wordt dan verder in de wetgeving tegengesproken door artikel 47. Dat luidt als volgt: „De plaatsing van de nieuwe gebouwen wordt ter plaatse aangegeven door de zorg van het College, dat zich gedraagt naar het eventuele advies van de gemachtigde ambtenaar en bovendien, zo het een bouwwerk aan een grote weg betreft, naar de verordeningen en adviezen van de betrokken administratie.

Het Schepencollege mag dus een gebouw uitsluitend laten inplanten overeenkomstig het advies van het Bestuur der Wegen.

Gelet op bovenvermelde beschouwingen, vernam ik graag van de geachte Minister, op welke wijze de feitelijke tegenstrijdigheid tussen de artikelen 45 § 2 en 47 van de Stedebouwwet kan worden opgelost?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er tussen de artikelen 45 § 2 en 47 van de gewijzigde wet op de stedebouw geen tegenstrijdigheid bestaat, aangezien de mogelijkheid tot afwijking van o.m. de rooiplannen zoals voorzien in art. 45 § 2 moet gezien worden in samenlezing met het art. 50, eerste en tweede lid, van bovenvernoemde wet.

Aangezien derhalve de afwijking van de bij koninklijk besluit goedgekeurde rooiplannen enkel kan gebeuren op advies van de bevoegde instanties, kan er geen sprake meer zijn van tegenstrijdigheid tussen deze twee artikelen zoals het geachte lid heeft menen te moeten vaststellen.

Vraag nr. 51
van 29 december 1986
van de heer N. DE BATSELIER

**Gemeente Beveren BPA nr. 2 „Uitbreiding Industrie-
 terrein Kerncentrale (Doel) ” — Inhoud bestemmings-
 plan en inspraak adviesorganen**

Bij besluit van 15 oktober 1986 van de Gemeenschapsminister is goedgekeurd het bijzonder plan van aanleg nr. 2 „uitbreiding industrieterrein kerncentrale (Doel) ” genaamd, van de gemeente Beveren, bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan (BS 13.12.1986).

Mijn vraag is wat de korte inhoud is van het bestemmingsplan en aan welke adviesorganen hier om advies gevraagd werd.

Hoe luiden deze adviezen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 29 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het opmaken van het plan gebeurde na aanvraag van de Verenigde Energiebedrijven van het Scheldeland. Een voorafgaand verzoek van de maatschappij aan de bevoegde Gemeenschapsminister werd door de Vlaamse Executieve op 2.5.1984 principieel goedgekeurd.

Het BPA beoogt de aansnijding van een gedeelte van het havenuitbreidingsgebied om het te voegen bij het industriegebied bestemd voor de kerncentrale te Beveren-Doel.

De aanvullende voorschriften van het Gewestplan St.-Niklaas-Lokeren (KB 7.11.1978) voorzien in artikel 2 dat de omvorming van een strook havenuitbreidingsgebied tot industriegebied slechts kan gebeuren via de Wetgeving op de Economische Expansie of via BPA.

In toepassing van artikel 17 van de Wet op de Stedebouw en gelet op de uniforme bestemming van de betrokken strook, beperkt het plan zich tot het aangeven van de bestaande toestand en de begrenzing van het gebied, met aanduiding van de te verwerven stroken.

Huidig plan betreft een gebied van globaal 32 ha. De begrenzing wordt bepaald door volgende elementen.

Het midden-gedeelte van de betrokken strook behoorde reeds vóór de publikatie van het gewestplan tot de terreinen van de centrale. De noodkoelvijvers en een deel van de 380 kV installaties waren daar (met bouwvergunning van 1976) gevestigd, maar zijn in het gewestplan over het hoofd gezien. Dit gedeelte van het plan (11,6 ha) is in die zin een rechtzetting.

Een uitbreiding van de bestaande hoogspanningspost 150 kV wordt nodig geacht voor de stroomvoorziening van het zich ontwikkelende Linker Scheldeoever Haven- en Industriegebied.

Daartoe dient een strook havenuitbreidingsgebied aangesneden, gesitueerd aan de zuidkant van het plan (ong. 13,5 ha).

Het huidig tracé van de Paardeschorstraat doorsnijdt de terreinen en installaties van de Centrale, en vormt een hindernis voor het uitvoeren van werken, afsluitingen enz.

Er wordt geopteerd voor een verlegging op de noordwestelijke rand van het bedrijfstrein. Het ingesloten deel kan dan efficiënt in bedrijf genomen worden (ong. 6 ha).

Waar de aansluiting van de Paardeschorstraat op de Zoetenberm in een scherpe hoek verkeerstechnisch problematisch lijkt, wordt gekozen voor een veiliger tracé waarbij de aansluiting kan gebeuren in een bocht met voldoende ruime straal. Een beperkte strook havenuitbreidingsgebied dient daartoe ingenomen (ong. 1 ha).

De ingewonnen en gekregen adviezen zijn de volgende:

Gemeenteraad (beslissing)

Bij beslissing van 24.6.1986 van de gemeenteraad wordt het plan definitief aangenomen.

Andere besturen of commissies (advies)

Commissie van Advies : voorwaardelijk gunstig advies in zitting van 17.2.1986 en 24.2.1986.

Bestendige deputatie (advies)

Gunstig advies in zitting van 8.8.1986

Provinciale directie AROL (Gent)

Gunstig advies met verslag van 28.8.1986

Hoofdbestuur AROL

Gunstig op 29 september 1986.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING

Vraag nr. 4
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Kunstonderwijs — Bouwtoelagen

Het fonds voor provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen en het nationaal waarborgfonds komen financieel tussen wanneer de inrichtende macht rekening houdt met de fysische en financiële normen vastgesteld door de desbetreffende administraties. Er bestaat geen enkel koninklijk besluit die deze normen vastlegt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de toegepaste normen in het kunstonderwijs dezelfde zijn als deze toegepast in de andere vormen van onderwijs?

Of bestaan er speciale normen die rekening houden met de specificiteit van het kunstonderwijs?

Indien ja, mag ik de geachte Minister dan vragen mij deze ter kennis te willen brengen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het kunstonderwijs, wat de schoolgebouwen betreft, afhankelijk is van het Gebouwenfonds voor de Rijkscholen, Fonds voor provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen en het Nationaal Waarborgfonds.

Deze fondsen vallen integraal onder de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs zodat ik genoodzaakt ben het geachte lid naar de heer D. Coens, Minister van Onderwijs door te verwijzen.

P. DEPREZ **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE** **BETREKKINGEN**

Vraag nr. 7
van 18 december 1986
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Ontvanger-griffier van watering — Reaffectatie en vergoeding bij samenvoeging of afschaffing van de watering

De ontvanger-griffier van een watering is vastbenoemd. Het gebeurt dat ofwel de watering wordt samengevoegd met een andere watering of wordt afgeschaft.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. of de ontvanger-griffier in zulk geval gereaffecteerd wordt;
2. op welke wijze en door wie de ontvanger-griffier als vastbenoemde verder vergoed wordt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Geen enkele bepaling van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen noch van enige andere wet voorziet dat een vastbenoemde ontvanger-griffier bij een ander bestuur, instelling of watering dient gereaffecteerd te worden, wanneer de watering, waarbij hij benoemd is, wordt afgeschaft of samengevoegd met een andere watering.
2. Een vaste benoeming bij een watering geeft geen rechtsgrond op een verdere vergoeding, wanneer het ambt is verdwenen wegens afschaffing of samenvoeging van de watering met een andere watering. De vastheid van betrekking kan niet verder reiken dan het bestaan van de instelling zelf.

In verband met deze aangelegenheid verwijs ik het geachte lid tevens naar het antwoord van de heer Minister van Landbouw op de parlementaire vraag nr. 30 van de heer Senator F. De Bondt van 3 januari 1975.

Vraag nr. 10
van 30 december 1986
van de heer K. DILLEN

Kalender 1987 — Oplage en kostprijs

Naar aanleiding van Kerstmis en Nieuwjaar ontving ik van de Gemeenschapsminister zijn beste wensen, waarvoor ik hem dank, alsmede een buitengewoon verzorgde kalender.

Meent de Gemeenschapsminister niet dat in een tijd van harde bezuinigingsmaatregelen, wensen alleen hadden kunnen volstaan of, indien men toch meende een geschenk te moeten rondsturen, dat men het heel wat bescheidener had moeten doen.

Graag vernam ik derhalve van de Gemeenschapsminister:

1. wat de oplage van vermelde kalender is;
2. wat de totale kosten zijn van de kalender, inbegrepen het verzendingskaf ;
3. hoeveel kalenders er verzonden werden en naar wie?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag van 30 december 1986 wens ik het geachte lid mede te delen, dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve mij de opdracht gegeven hebben om Vlaanderen in de wereld kenbaar en herkenbaar te maken.

Onder andere passende gelegenheden is de jaarwisseling hiervoor een dankbaar moment. Speciaal om een onderwerp als de carthografie en de lauweren die Vlaanderen daarmee verworven heeft, weer in de belangstelling te brengen.

Met de kalender die ook vanwege het geachte lid de quotering „ buitengewoon verzorgd” meekrijgt — waarvoor mijn oprechte dank — heb ik dezer dagen, overal ter wereld, enige bewondering kunnen afdwingen. Dit blijkt uit de dankbetuigingen en felicitaties die ik vanuit het buitenland reeds heb mogen ontvangen.

Ik liet 1500 kalenders aanmaken en verstuurd ze naar bedrijven en bedrijfsorganisaties, naar ambassades en consulaten en naar de politieke en administratieve overheid in binnen- en buitenland. De totale kostprijs van de kalender, inbegrepen het verzendingskaf, bedraagt 360.000 frank.

Mijn diensten hebben voorgerekend dat „wensen alleen” (zoals het geachte lid suggereert) hoogstens 1/3 van die prijs minder zouden hebben gekost. Maar ze zouden dan wel, in tegenstelling tot de kalender, heel snel in de papiermand gevallen zijn.

Vraag nr. 11
van 8 januari 1987
van de heer W. CORTOIS

Kalender „ Vlaanderen, wieg van de carthografie ” — Kostprijs, oplage en geadresseerden

Ik ontving van uwentwege een prachtige kalender „Vlaanderen, wieg van de carthografie”.

Ik stel mij wel de vraag hoe u in tijden van overheidsbesparingen en inleveringen van de bevolking een dergelijk initiatief kunt verantwoorden.

Graag vernam ik wie de opdracht kreeg deze kalender te realiseren, welke de totale druk- en andere kosten zijn, hoeveel exemplaren werden verwezenlijkt en aan wie de kalender werd geschonken.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag van 8 januari 1987 wens ik het geachte lid mede te delen, dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve mij de opdracht gegeven hebben om Vlaanderen in de wereld kenbaar en herkenbaar te maken.

Onder andere passende gelegenheden is de jaarwisseling hiervoor een dankbaar moment. Speciaal om een onderwerp als de **carthografie** en de lauweren die Vlaanderen daarmee verworven heeft, weer in de belangstelling te brengen.

Met de kalender die ook vanwege het geachte lid de quotering „prachtig” meekrijgt — waarvoor mijn oprechte dank — heb ik dezer dagen, overal ter wereld, enige bewondering kunnen afdwingen. Dit blijkt uit de dankbetuigingen en felicitaties die ik vanuit het buitenland reeds heb mogen ontvangen.

Ik liet door de firma Mappamundi te Koksijde 1.500 kalenders aanmaken en verstuurde ze naar bedrijven en bedrijfsorganisaties, naar ambassades en consulaten en naar de politieke en administratieve overheid in binnen- en buitenland. De totale kostprijs van de kalender, inbegrepen het verzendingskafkaat, bedraagt 360.000 frank.

Mijn diensten hebben voorgerekend dat de verzending van een gewone dubbele wenskaart tegen **groot**-warenhuistarief hoogstens $\frac{1}{3}$ van die prijs minder zou hebben gekost. Maar die kaarten zouden dan wel, in tegenstelling tot de kalender, heel snel in de papiermand gevallen zijn.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 17
van 12 november 1986
van de heer J. PEPEMANS

Daceb — Afschaffing, en doorverwijzing personeel

Onlangs werd de beslissing getroffen om de „Daceb” als dienst af te schaffen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is deze beslissing het gevolg van een grondige studie ter zake? Zo ja, wat waren de resultaten van deze studie?
2. Een gedeeltelijke kadervormingsservice blijft behouden voor aanvragende landelijke initiatieven. Welke modaliteiten werden er uitgewerkt om de kadervormingsservice operationeel te maken in de nieuwe regeling voor het personeel?

3. Welke zijn de criteria die gehanteerd werden om de personeelsleden van het vroegere „Daceb” toe te wijzen aan bepaalde privaatrechtelijke instellingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Mijn beslissing de „Dienst voor Animatie, Expressie en Begeleiding” (DACEB) als dusdanig af te schaffen en de betrokken pedagogische medewerkers in te schakelen in andere werkverbanden binnen de sectoren jeugdwerk en volwassenenvorming steunt op een grondige analyse van de oorspronkelijk toegewezen taken en op een doorlichting van de werking tijdens de laatste jaren.

Uit deze analyse blijkt dat de centrale opdracht van DACEB als gerealiseerd kan worden beschouwd, nl. het inspirerend uitdragen en exemplarisch verspreiden doorheen Vlaanderen van de creatieve expressie als een vernieuwend concept én als een concrete aanpak. Vandaag zijn immers tal van andere organisaties actief op dit domein en kunnen plaatselijke noden op het vlak van de creatieve expressie kwalitatief tegemoet worden getreden.

Uit een doorlichting van de werking van september 1984 tot en met september 1986 blijkt echter dat overwegend lokaal te situeren initiatieven, culturele centra en onderwijsinstellingen beroep deden op DACEB (zie bijlage).

2. De vroegere DACEB-medewerkers blijven in de toekomst evenwel deeltijds ter beschikking voor het verzorgen van bijscholings- en kadervormingsprogramma's ten dienste van landelijke initiatieven. Ik gaf mijn administratie van het „Bestuur voor Sociaal-Cultureel Werk” de opdracht in overleg met koepelorganisaties en coördinerende verenigingen van het jeugdwerk en de volwassenenvorming de mogelijkheden en de praktische modaliteiten ter zake te onderzoeken en in concrete voorstellen uit te werken.

In afwachting begeleiden de DACEB-medewerkers zoals in het verleden de huidige zgn. „langlopende kadercursus”, die in mei 1987 afgewerkt zal zijn.

3. Twee leden van het vroegere DACEB-team werden ter beschikking gesteld van het „Centrum voor Brussels Amateurtoneel” (CAB), dat door zijn pluralistisch en interdisciplinair karakter enerzijds en door zijn — nog verder uit te bouwen — materiële dienstverlening aan Brusselse gezelschappen en kunstzinnige verenigingen anderzijds een zeer specifieke opdracht vervult in het Vlaams sociaal-cultureel leven van de hoofdstad.

Eén DACEB-medewerker werd toegevoegd aan het jeugdcentrum „Hoge Rielen” en belast met begeleidingstaken en kadervormingsopdrachten. Dit domein wordt beheerd door een vzw, waarop de overheid echter in belangrijke mate is betrokken.

Eén medewerker werd ter beschikking gesteld van het „Cultureel Jongerenpaspoort” (CJP) in het kader van een omlijdend project „Cultuur en School”. Bedoeld project wordt mede begeleid door een specifiek daarvoor opgericht stuurgroep, bestaande uit artistieke deskundigen, onderwijs-specialisten, kabinetsmedewerkers en vertegenwoordigers van mijn administratie.

De overige DACEB-medewerkers werden ingeschakeld in de Rijksculturele Centra van Wemmel en Jezus-Eik en in de dienst „Mediabib”.

In bijlage de lijst van initiatieven, die tijdens de periode van september 1984 tot en met september 1986 beroep deden op DACEB.

Verenigingen die een beroep deden op DACEB van september '84 tot september '86

	Aantal aanvragen		
Vrije Normaalschool Turnhoutsebaan 400 2 110 Wijnegem	2	—	Normaalschool Mariavreugde Nieuwland 11 Borgloon
Scheppersnormaalschool Pastoor Bolstraat 15 164 1 Alseberg	1		Rij ksmiddenschool Polderdreef 42 De Pinte
— VUB Dienst Agogiek Pleinlaan 2 1050 Brussel	7	—	Vrije Normaalschool Grote Steenweg 489 2600 Berchem
— Rij ksnormaalschool Brugge Sint Jorisstraat 71 8000 Brugge	1		Hoger Rij ksinstituut voor Paramedische Beroepen Leffingestraat 1 8400 Oostende
Vrije Normaalschool De Robianostraat 11 22 10 Borsbeek	1	—	Sint Maria Instituut Sint-Willibrordusstraat 39 2000 Antwerpen
Vrije Normaalschool Markt 19 2290 Vorselaar	1	—	Rij ksnormaalschool De Smet Denayerlaan 143 8370 Blankenberge
— Katholiek Vormingscentrum voor Maatschappelijk werk Sint Annaplein 31 9000 Gent	4		Stedelijk Secundair Instituut voor Paramedische Beroepen (Antonius) Triestlaan 10 1000 Brussel
Hoger Instituut voor Maatschappelijk Werk Sint Lievenspoortstraat 143 9000 Gent	5	—	Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Academiestraat 2 9000 Gent
— Pamas Stationsstraat 30 1 1720 Dilbeek	2	—	Werkgroep N.C. Moraal van het Rij ksbasisonderwijs
— Stedelijk Hoger Paramedisch Instituut Keizer Jozef II-laan 28 9000 Gent	1	—	In-Service-Bijscholing Aalst Inspectie Lager Onderwijs (Norbert Zenner)
— Rijksnormaalschool Sacramentsstraat 70 3700 Tongeren	3		In-Service-Bijscholing Antwerpen
Hoger Instituut der Kempen Technische Schoolstraat 52 Geel	3	—	Stedelijke Jeugddienst Neder-Over-Heembeek (basisscholen)
Bisschoppelijke Normaalschool Kasteelstraat 8 2700 Sint-Niklaas	1	—	Teleac
			1 (samenwerkingsproject)
		—	ABVV-kadetten Ommeganckstraat 3 5 2000 Antwerpen
		—	SVV Brugge Zilverstraat 43 8000 Brugge
		—	Socialistisch Kaderinstituut (SKI) Keizerslaan 15/9 / Speldestraat 3 1000 Brussel / 9000 Gent
		—	Casino Beringen
			2 (samenwerkingsproject)
		—	Cultureel Centrum Hasselt Kunstlaan 5 3500 Hasselt
		—	Ancienne Belgique Anspachlaan 114 1000 Brussel
		—	Centrum Bouckenborgh Bredabaan 56 1 Merksem

— De Krankhoeve Kerkplein 2 Bonheiden	1	— I.C.S. Trierstraat 1 00- 104 1000 Brussel	2
— Alden-Biesen Kasteelstraat Bilzen	2	— Landmacht - Kwartier Kon. Elisabeth Eversestraat 1140 Brussel	2
— Westrand Kamerijklaan 1720 Dilbeek	1	— Hoge Raad voor Volksontwikkeling	1
— Cultureel Centrum Strombeek Gemeenteplein 1820 Strombeek-Bever	1	— VARO Rij ksadministratief Centrum Arcadegebouw 1000 Brussel	3
— Jocema 't Uilekot Stationstraat 180 9550 Herzele	2	— BRT, Kunst in Huis en FEVECC (samenwerkingsproject)	1
— K.I.K. / Humjos Rogierstraat 134 1210 Brussel	4	— Rij ksnormaalschool Laken Karel Bogaerdstraat 4 1020 Brussel (Laken)	1
— Doppahuis Ambachtsschoolstraat 19/5 3500 Hasselt	1	— Dommelhof P.I.C.S. Toekomstlaan 5 3580 Neerpelt	6
— Jediko Vidtstraat 5 5 9360 Buggenhout	3	— Cultureel Centrum Gildhof Sint-Michielsstraat 9 Tielt	7
— V.S.P. Sint-Michielsdomein V.Z.W. Vismarkt 15/3 3 500 Hasselt	3	— Nationale Dienst voor Openluchtleven V.Z.W. Spastraat 32 1040 Brussel	3
— Speeltheater Gouvernementsstraat 7 9000 Gent	1	— FJAK Wilsele Keizerslaan 15/9 1000 Brussel	1
— Jeugd Rode Kruis Vleurgatsesteenweg 98 1050 Brussel	1	— Amarant V.Z.W. Eedverbondkaai 267 9000 Gent	1
— SVV Sint-Niklaas Mercatorstraat 55 2700 Sint-Niklaas	5	— K.L.J. - Centrale Capucijnenvoer 10 3000 Leuven	2
— SVV Limburg	1	— Stedelijke Jeugddienst J.F. Willemsplein 13 Eeklo	2
— Bond Moyson Dendermonde/Sint-Niklaas/Zottegem	7	— 't Dakhuus Augustijnslei 33 Brasschaat	2
— Federatie van Socialistische Gepensioneerden Mercatorstraat 55 2700 Sint-Niklaas	3	— Y.W.C.A. Paleisstraat 39-4 1 2000 Antwerpen	1
— Zonnige Uren Sint-Jansstraat 32 1000 Brussel	3	— Jeugdcentrum Marktstraat 100 Harelbeke	
— Chiro Antwerpen Kipdorp 30 2000 Antwerpen	4	— Stadsschouwburg Meisstraat 2 2000 Antwerpen	
— V.K.S.J. - K.S.A. Oostnieuwekerkersteenweg 5 1 8800 Roeselare	2	— SPEJO Blaasbalgstraat 22 2800 Mechelen	
— V.V.K.S.M. Lange Kievitsstraat 74 20 18 Antwerpen	2	— Onderwij scafé 't Pilaartje Werf 1 Dendermonde	
— Sociale Dienst Ministerie Guimardstraat 9 1040 Brussel	2	— Vorming tot Bevrijding Albertlaan 27 3220 Aarschot	2

- Stedelijke Jeugddienst
Gildestraat 8
9000 Gent 1
- Topvakantie
Vleurgatsesteenweg 113
1050 Brussel 2
- De Groene Peper
Oudstrijdersstraat 8 1
Kapelle op den Bos 1
- Centrum voor Mundiale Vorming
Stationsstraat 135 1
Alken 1
- Volkshogeschool Elcker-ik
Blijde Inkomststraat 115 2
3000 Leuven 2
- Basilica-concerten
Kielenstraat 15 3
3700 Tongeren 3
- De Hoge Rielen (samenwerkingsprojecten)
Molenstraat 62 3
Lichtaart 3
- De Kolk V.Z.W.
Arendstraat 15 1
3000 Leuven 1
- O.C.M.W. Hoboken
Commandant Weynsstraat 165 1
27 10 Hoboken 1
- Nationaal Centrum voor Jeugd literatuur
Minderbroederstraat 22 1
2000 Antwerpen 1
- Volksdanscentrale voor Vlaanderen
Sint-Vincentiusstraat 26A 1
20 18 Antwerpen 1
- Maatwerk Oog en Oordienst
Gemeentestraat 25 1
1210 Brussel 1
- Kultuurdienst Maarn
Tuindorpweg 56A 3
Maarn - Nederland 3
- TILT V.Z.W.
Gétrystraat 1
1000 Brussel 1
- Sjalom
Wespstraat 1 1
9000 Gent 1
- Vakantiegenoegens
Korenlei 20 1
9000 Gent 1
- Centrum Vrije Val
Namenstraat 7 1
2000 Antwerpen 1
- Animatieclub
Visverkopersstraat 13 B5 1
1000 Brussel 1
- Jeugd en Muziek Vlaanderen
Koningstraat 10 1
1000 Brussel 1
- Jeugd en Muziek Antwerpen
Deguinlei 25 2
2000 Antwerpen 2

Vraag nr. 20
van 20 november 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Samenwerking regionale en lokale overheden met privé-sector

In Groot-Brittannië is men in het verleden goed overeengekomen over de takenverdeling tussen de nationale, regionale en lokale overheden inzake toerisme.

Ook op het OESO-congres van 1966 kwam men tot de conclusies dat de nationale overheden vooral tot taken hebben :

- a. het scheppen van een imago als toeristische bestemming;
- b. research en marketing-studies;
- c. het creëren van economische en fiscale stimuli ten behoeve van het toerisme of het wegnemen van bepaalde hinderpalen ;
- d. bescherming van de toerist-verbruiker, onder meer op het vlak van informatieclassificatie, veiligheid en gezondheid.

De regionale (provinciale) en lokale overheden die dichter staan bij het toeristisch gebeuren organiseren beter een opbouwende samenspraak met de privé-sector. Gezien het toerisme een economisch en commercieel gegeven is binnen een zeer competitieve markt, is dan ook de rol van de provinciale en lokale overheid essentieel. Deze overheden kunnen producten samenstellen en verkopen. Doorgaans zijn het de lokale overheden die alles zelf moeten organiseren.

Graag vernam ik of U het met deze stellingname eens kunt zijn en of deze taakverdeling ook in de toekomst door het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme zal gevolgd worden.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem te verwijzen naar mijn in de Commissie Cultuur besproken beleidsverklaring over het Cultuurbeleid van de Vlaamse Executieve, p. 20 punt 5.7.5. waarin ik mijn visie inzake de taakverdeling tussen regionale- en lokale overheden, de privé-sector en het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme uiteenzette.

Vraag nr. 23
van 24 november 1986
van de heer P. TANT

Werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën — Verdeling van de kosten

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 (BS 25.2.1983) wordt, onder afdeling 4, voorzien in een verdeling van kosten van de werken aan beschermde monumenten, toebehorend aan particulieren of privé-instellingen. In verschillende artikelen die tot deze afdeling behoren wordt telkens ook voorzien in een proportionele tussenkomst van de gemeente op wiens grondgebied het monument gelegen is.

Wellicht is het feit dat de gemeenten kunnen worden aangesproken voor bedoelde kosten ingegeven door de overweging dat het monument in kwestie mede de gemeente siert en als het ware haar kunstpatrimonium „verrijkt“.

Vanuit dezelfde gedachtengang wordt trouwens aan het gemeentebestuur (en aan de inwoners ervan) een zekere inspraak gegeven bij de bescherming zelve.

Dergelijke logica ontbreekt echter totaal wanneer het monument in kwestie niet „in situ“ werd beschermd. We bedoelen dus het geval van monumenten (als bvb. windmolens), die oorspronkelijk in een bepaalde gemeente staande, werden beschermd, om nadien naar een andere gemeente te worden overgebracht om er te worden gerestaureerd.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. of de gemeente naar waar een elders beschermd monument werd overgebracht op dezelfde voet kan worden aangesproken voor de kosten van de werken die eraan worden uitgevoerd;
2. dient er van de gemeente alsdan geen vorm van inspraak te worden gegeven betreffende de overbrenging van een monument en/of eraan ontworpen werken? Kan een particulier dus, zonder enige inspraak van de gemeente, aan deze bepaalde uitgaven opdringen;
3. dient er bij het bepalen van het bedrag van de kosten alsdan geen onderscheid te worden gemaakt tussen de kosten van „wederoprichting“ enerzijds en deze voor „instandhouding en herstel“ anderzijds? Het besluit van de Vlaamse Executieve spreekt in artikel 4 immers alleen over de „werken voor instandhouding en herstel“. De wederoprichting (na overbrenging zal onvermijdelijk specifieke kosten met zich brengen, waarvan geen sprake is in het besluit van 1 juli 1982. Is dit besluit dan nog wel van toepassing? En zo ja; onder welke specifieke voorwaarden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 november 1986 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De gemeente naar waar een elders beschermd monument werd overgebracht kan op dezelfde voet worden aangesproken voor de kosten van de werken die eraan worden uitgevoerd, op voorwaarde dat deze overbrenging op rechtsgeldige gronden werd doorgevoerd.
2. Volgens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982, waarnaar het geachte lid in zijn vraag verwijst, kan een particulier geenszins aan een gemeente bepaalde uitgaven opdringen.
3. Het genoemde besluit somt in artikel 4 de kosten op die voor betoelaging in aanmerking komen. De specifieke kosten voor het overbrengen van een monument van de ene naar de andere gemeente, zijn in dit artikel niet voorzien. Deze kosten zijn derhalve op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 niet subsidiëerbaar.

Tot slot wil ik bij deze de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat verplaatsing van monumenten in beginsel niet meer aanvaard wordt in de monumentenzorg.

Vraag nr. 34
van 5 december 1986
van de heer A. DE BEUL

Centraal Station te Antwerpen — Restauratie

Ongeveer iedereen weet dat het Centraal Station te Antwerpen al jarenlang aan dringende restauratie toe is.

Door het Wetenschappelijk en Technisch Centrum van het Bouwbedrijf (WTCB) werd de toestand van het station onderzocht en op grond van dit onderzoek wordt een restauratiekost van liefst 1,2 miljard frank opgesteld.

Het Rijk moet via de Regie der Gebouwen instaan voor bedoelde restauratie. Onlangs schrapte de NMBS-directie de in haar budget voorziene 200 miljoen voor de eerste restauratiefase. Enkel loutere beveiligingswerken worden momenteel door de NMBS uitgevoerd.

Wil de Minister mij mededelen welke stappen hij als verantwoordelijke voor de monumentezorg binnen onze gemeenschap, gaat ondernemen om de bevoegde nationale instanties tot het nakomen van hun restauratieplicht te dwingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 5 december 1986 aangaande de restauratie van het Centraal Station te Antwerpen kan ik het geachte lid mededelen dat er momenteel tussen de diensten van de bevoegde nationale Minister en mijn diensten overleg wordt gepleegd om tot een voor eenieder aanvaardbare oplossing te komen met betrekking tot de restauratie van het genoemde gebouw.

Tot op heden hebben deze besprekingen echter niet tot tastbare resultaten geleid.

Vraag nr. 38
van 12 december 1986
van de heer M. CAPOEN

Culturele akkoorden Vlaamse Gemeenschap — Stand van zaken

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen met welke landen en gebieden de Vlaamse Gemeenschap een cultureel akkoord heeft lopen — liefst per vasteland gegroepeerd — alsmede eventueel de toestand waarin het akkoord verkeert (b.v. opgeschort, eenzijdig verbroken, enz.).

Indien er geen akkoord bestaat, is de vermelding van enige andere vorm van culturele samenwerking wenselijk.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de lijst mede te delen van de landen waarmee een cultureel akkoord werd afgesloten en van de twee landen waarmee andere vormen van culturele samenwerkingsovereenkomsten zijn :

1. Culturele akkoorden (*)	opmerkingen
Afrika	
Algerije	
Egypte	
Marokko	
Senegal	
Tunesië	
Zuid-Afrika	akkoord opgeschort
Amerika	
Argentinië	
Brazilië	
Canada	met afzonderlijke subcommissie voor Quebec
Mexico	
Nederlandse Antillen	
Suriname	akkoord opgeschort
Venezuela	
Azië	
China	
India	
Indonesië	
Irak	cultureel akkoord werd nooit ondertekend
Iran	akkoord opgeschort — laatste werkprogramma : 1977-1978-1979
Israël	
Japan	
Korea	
Pakistan	akkoord ondertekend, doch nooit in werking getreden
Syrië	recentelijk opgeschort
Turkije	
Europa	
Bondsrepubliek Duitsland	
Bulgarië	
D.D.R.	
Denemarken	
Finland	
Frankrijk	
Griekenland	akkoord opgeschort
Hongarië	
Ierland	
Italië	
Joegoslavië	
Luxemburg	
Nederland	
Noorwegen	
Oostenrijk	
Polen	
Portugal	
Roemenië	
Spanje	
Tsjechoslovakije	
U.S.S.R.	
Verenigd Koninkrijk	
2. Andere vormen van culturele samenwerkingsovereenkomsten	
Verenigde Staten	inter-universitair samenwerkingsakkoord (de VS sluit geen culterele akkoorden af)

Zweden

samenwerkingsovereenkomst met het „ Swedish Institute” voor culturele en onderwijsmateries

(*) Deze akkoorden werden gesloten door het Koninkrijk België. De werkprogramma's voor deze akkoorden (met een looptijd van telkens 2 à 3 jaar) worden door de Gemeenschappen afzonderlijk opgesteld met de verdragspartner.

Vraag nr. 41
van 16 december 1986
van de heer J. VALKENIERS

KVS- Brussel — Staat van het gebouw en werkomstandigheden personeel

De wijze waarop de KVS te Brussel moet werken is bijna een aanfluiting van een effectief cultuurbeleid. Niet alleen zit het personeel over drie verschillende plaatsen verspreid, maar ook de omstandigheden waarin ze moeten werken laat veel te wensen over.

Zo verneem ik onder meer dat medewerkers voor decor en rekvisieten op de zolder van het KVS-gebouw een onderkomen hebben moeten zoeken. Ook de staat waarin het KVS-gebouw zich bevindt, laat allerminst vermoeden dat het hier gaat om een Vlaams Cultuurcentrum in Brussel, zoals het toch zou moeten.

Verder moeten we ook de verontwaardiging van de leden van het gezelschap begrijpen, die zien dat op korte afstand van hun aftands gebouw, nl. in de Munt, meer dan één miljard wordt uitgegeven terwijl zij zelf stiefmoederlijk worden behandeld wat hun werkomstandigheden betreft.

Graag vernam ik of de Minister bereid is het probleem van de KVS-Brussel te bestuderen en op korte termijn de meest dringende werken te laten uitvoeren, in afwachting van een volledig in orde stellen van dit toch zeer goed werkend theater te Brussel.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De stad Brussel is verantwoordelijk voor het onderhoud van het KVS-gebouw en dient als dusdanig eventuele verbouwings- en/of herstellingswerken te haren laste te nemen.

Alle initiatieven in verband met uitbreiding van de infrastructuur van deze stadsschouwburg vallen evenzeer onder de bevoegdheid van het Brussels stadsbestuur.

Vraag nr. 42
van 17 december 1986
van de heer P. BREYNE

Ensembles voor oude muziek — Betoelaging

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1986, zoals goedgekeurd op 20 juni 1986, werd een nieuw begrotingsartikel ingeschreven onder S.47 - art.

33.28.02 om de subsidiëring mogelijk te maken van „ensembles die oude muziek op historisch verantwoorde wijze brengen”.

Graag zou ik van de Gemeenschapsminister van Cultuur vernemen, aan welke ensembles of organisatoren van concerten én voor welk bedrag subsidies werden toegekend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat een bedrag van 806.000 frank werd geput uit het krediet ingeschreven onder Titel 1, Sectie 47, Artikel 33.28.02 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986. Dit bedrag werd gebruikt voor de toekenning van de volgende subsidies :

Barokensemble Dell' AnimaEterna	500.000 F
Ensemble Musica Polyphonica Flandriae	100.000 F
Ruckers Genootschap—Antwerpen	80.000 F
Faculteit Letteren en Wijsbegeerte KUL	15.000 F
St. Pieterskoor - Koksijde	5.000 F
Musica - Peer	25.000 F
Centrum Bouckenborgh - Merksem	38.000 F
Cultureel Centrum „De Borre” - Bierbeek	20.000 F
Provinciale Technische Scholen - Boom	15.000 F
Gemengd Koor „Sarinande” - Hasselt	8.000 F

Vraag nr. 47
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Ambt van juridisch adviseur

Deze parastatale bestaat juridisch meer dan één jaar. Al beantwoordt de personeelsbezetting nog niet aan de voorzieningen, toch vernam ik graag of deze personeelsbezetting een ambt van juridisch adviseur en een technische dienst voorziet, dan wel of het VCGT zal kunnen een beroep doen op juridische en technische hulp van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

In dit laatste geval vernam ik graag of er een akkoord bestaat tussen het VCGT en de Vlaamse Gemeenschap? Is dit eventueel akkoord reeds in uitvoering?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem het volgende mede te delen.

In het door de Vlaamse Executieve principieel goedgekeurde personeelskader is er geen ambt van juridisch adviseur voorzien.

Tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en de Vlaamse Gemeenschap bestaat er reeds een voorontwerp van protocol met de Algemene Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Momenteel worden reeds alle dossiers door deze dienst technisch nagezien.

Vraag nr. 48
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Personeelsleden VCGT — Aanvulling personeelskader

Tijdens de Ministerraad van de nationale Regering van 21 november 1986 werd het tijdschema goedgekeurd voor onderzoek van het personeelskader van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Graag vernam ik of de Vlaamse Executieve reeds een tijdschema heeft vastgelegd voor het opmaken en aanvullen van het personeelskader van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme dat als parastatale reeds meer dan één jaat probeert te werken met ongeveer de helft van de voorziene personeelsleden.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem mede te delen dat de Vlaamse Executieve op 25 juli 1985 reeds principieel een personeelskader voor het VCGT goedkeurde. Het bestaande kader werd in juni 1986 aangevuld met personeelsleden die van het nationale CGT werden overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Executieve legde geen tijdschema vast voor het verder aanvullen van het personeelskader van het VCGT.

De Vlaamse Executieve hoopt echter eerlang de procedure tot aanvulling van het personeelskader te kunnen inzetten.

Vraag nr. 49
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Europalia 1987 — Organisatie activiteiten in Limburg en West-Vlaanderen

In de tweede helft van november verscheen een lijst met de voornaamste manifestaties van het Europalia-Festival 1987 dat in het teken staat van Oostenrijk en doorgaat van 16 september tot 16 december.

Eens te meer is het opvallend hoe de activiteiten doorgaan in Brussel, Antwerpen, Luik en Charleroi.

Eens te meer kunnen Limburgers en Westvlamingen vaststellen dat zij wel goed zijn om belastingen te betalen en 100 km voor Brussel blijkbaar te ver is.

Graag vernam ik welke initiatieven het Kabinet of uw diensten hebben genomen om ook Limburg en West-Vlaanderen bij de Europalia-activiteiten te betrekken.

Wat zal in de nabije toekomst gedaan worden om deze discriminatie te herstellen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen. Europalia is een nationaal initiatief

dat georganiseerd wordt door de VZW Europalia en dat voornamelijk gesponsord wordt vanuit de privé-sector. Daarnaast wordt er een nationale subsidie verleend, en ook een toelage van de Vlaamse Gemeenschap.

De VZW Europalia stelt autonoom het programma vast in samenspraak met het betrokken land, in 1987 Oostenrijk. Vanzelfsprekend wordt de tegenpartij bij de lokalisatie van de Europalia-activiteiten gehoord. Onder impuls van de Vlaamse Executieve is nochtans aangedrongen op een ruimere decentralisatie van de activiteiten. Dit resulteerde voor wat betreft Limburg en West-Vlaanderen in volgende voorlopige kalender:

- Aldenbiezen: een tentoonstelling over Karel van Lorrainen en in september een optreden van Les Menestrels;
- Brugge : in juli een optreden van Tallis Scholas en in oktober van de Wiener Sängerknaben en de opvoering van de barokopera Oronthea;
- Hasselt: een tentoonstelling over fotografie en in oktober een optreden van de Wiener Sängerknaben ;
- Kortrijk: in oktober een optreden van de Wiener Sängerknaben en het Haydn Trio en in november van het Thanz Theater Wien;
- Oostende: in oktober een optreden van de Wiener Sängerknaben.

Er zullen in Limburg en West-Vlaanderen nog een tiental concerten méér worden geprogrammeerd in het kader van Europalia en ook op het vlak van de letterkunde en het theater worden nog ettelijke colloquia en manifestaties voorzien.

Vraag nr. 50
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Betoelaging 1986 en uitbetaling toelage 1987

Deze parastatale die sedert meer dan één jaar bestaat, heeft een budget dat minimaal is vergeleken met de budgetten van andere landen inzake toeristische promotie.

Daarenboven blijkt de toelage zeer laat uitbetaald te worden.

Graag vernam ik welk bedrag, op de begroting 1986 voorzien was voor het VCGT en welk deel in welke maand uitbetaald werd.

Wordt de toelage 1987, zoals het hoort, in januari 1987 uitbetaald, wat een normale werking van deze parastatale moet mogelijk maken?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem volgende gegevens mede te delen.

	voorzien op de begroting '86 (vermindering bij blad '86) inbegrepen	uitbetaling of vastlegging
Titel I sectie 96 art. 2.05.02	222,9	maart: 116,7 dec. : 106,2
Titel II sectie 96 art. 61.01.02	229,5	maart: 10,3 sept. : 75,3 dec. : 143,9
art. 8 1.03.02	81,0	sept. : 45,0 dec. : 36,0

De toelagen worden uitbetaald naargelang de financiële behoefte van het VCGT.

Het ontwerp-besluit tot toekenning van de eerste schijf van de dotatie 1987 aan het VCGT wordt door mij onmiddellijk ondertekend, na gunstig advies van de Inspectie van Financiën en het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting. Het zal bij hoogdringendheid voor verdere afwerking doorgestuurd worden naar de Administratie Financiën en Begroting.

Vraag nr. 51
van 18 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Verhoging buitenlands publiciteitsbudget

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme vierde net na de 21ste juli zonder **getoeter** noch **défilé** zijn eerste verjaardag. Bij die gelegenheid zei de Voorzitter dat het Commissariaat over enkele mooie limousines beschikt in de vorm van toeristische bureaus in het buitenland doch dat er geen benzine was om ze te laten rijden.

Het VCGT beschikt immers slechts over 35 miljoen frank om een directe publiciteit te voeren in België, Groot-Brittannië, Duitsland, Nederland, de Scandinavische landen, Frankrijk, VS en Japan.

Ierland beschikt voor directe publiciteit in Engeland alleen al over 120 miljoen frank. Joegoeslavië besteedt er 100 miljoen. 35 miljoen frank is amper voldoende om b.v. de kleine Nederlandse markt te bewerken.

In 1984 liepen de vreemde deviezen voor België bijna op tot 100 miljard. Dit betekent dat Vlaanderen slechts 0,035% van zijn omzet besteedt aan directe publiciteit in het buitenland.

Herhaaldelijk werd reeds beloofd het budget ter zake te verhogen. Is dit reeds in 1986 het geval geweest of blijft men verder het toerisme, een der belangrijkste bronnen van tewerkstelling in Vlaanderen, **stiefmoederlijk** behandelen?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem mede te delen dat ik mijn akkoord verleende aan een begrotingswijziging van het VCGT waarbij het bedrag voor de directe publiciteit voor 1986 werd verhoogd met 15 miljoen frank.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 9
van 28 november 1986
van de heer L. LENAERTS

Failissement veevoederbedrijf Moens te Buggenhout — Overheidssteun en overname veevoederproductie

Wij vernamen via de pers dat dit bedrijf failliet werd verklaard. Wij menen ons te herinneren dat omvangrijke middelen, investeringsstimulansen, aan dit bedrijf werden toegekend en dat tevens een staatswaarborg werd verleend voor een belangrijke lening bij de NMKN.

Graag verneem ik van de Minister welke overheidssteun dit bedrijf heeft genoten en of reeds een overnemer bestaat voor de veevoederproductie-afdeling zelf.

Antwoord

Aan de NV Moens werden, voor het uitvoeren van diverse investeringen, leningen toegestaan door bepaalde kredietinstellingen waarbij voor sommige verichtingen de staatswaarborg (vóór 1.10.1980) of de waarborg van het Vlaamse Gewest werd verleend (na 1.10.1980) evenals een aantal voordelen die in de expansiewetten worden voorzien.

Cijfergegevens i.v.m. individuele ondernemingen worden echter niet bekendgemaakt.

De NV Moens werd, in overleg met het Openbaar Krediet van de Vlaamse Gemeenschap, overgenomen door de NV Leievoeders voor de prijs van 97.000.000 F en deze laatste vatte de activiteit reeds aan vanaf 25 november 1986.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 32
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Ontgrondingsindustrie in Limburg — Bescherming uiterwaarden Maas

De ecologische, cultuurhistorische en landschappelijke waarde van de uiterwaarden van de Maas worden

bedreigd door de ontgrondingsindustrie die ontelbare kraters heeft geslagen in het landschap. Het beschermen van dit gebied door hen te vrijwaren van verdere exploitatie maar ook van negatieve invloeden van de landbouw zou een belangrijke herwaardering betekenen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Acht de Gemeenschapsminister het niet nodig om een zeer restrictief beleid te voeren op het vlak van de uiterwaarden van de Maas om ze op te nemen in een ontgrondingspolitiek?
2. Is het niet mogelijk om op korte termijn een volledig verbod in te voeren om de uiterwaarden van de Maas in Belgisch Limburg te laten ontgrinden?
3. Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke uiterwaarden langs de Maas reeds als landschap beschermd zijn?
4. Loopt er momenteel een procedure tot bescherming als landschap van de uiterwaarden van de Maas in Maaseik? Hoe is de stand van zaken van dit dossier?
5. Acht de Gemeenschapsminister het mogelijk om andere gemeenten in het Maasland aan te sporen de uiterwaarden in hun gemeente eveneens te beschermen? Of wenst de Gemeenschapsminister in deze zelf initiatief te nemen om tot bescherming van deze waardevolle landschappen over te gaan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 2 december 1986 kan ik het geachte lid mededelen dat het gevraagde sub 1 en 2 tot de bevoegdheid behoort van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, tevens Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat de punten 3 tot en met 5 betreft kan ik het geachte lid het volgende melden.

3. Het gebied genaamd „De Sloot” te Maaseik werd reeds als landschap beschermd.
4. Momenteel loopt inderdaad een procedure tot bescherming van de uiterwaarden van de Maas te Maaseik. Dit dossier bevindt zich in het stadium van vooronderzoek.
5. Naar mij gemeld werd zou de stad Maaseik het initiatief hebben genomen om de andere Maaslandse gemeenten aan te sporen de beschermingsprocedure van de uiterwaarden op hun grondgebied in te leiden. Ik acht het derhalve wenselijk het resultaat van deze actie af te wachten.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 12
van 3 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen

A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur

1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar)
 - Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar)?

B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel;
2. hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (gedurende het laatst bekende jaar)?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik de elementen van antwoord op zijn voormelde vraag, gesteld aan alle Gemeenschapsministers zal bundelen in een globaal antwoord.

De nodige informatie wordt ingewonnen.

Vraag nr. 18
van 30 december 1986
van de heer A. DENYS

SERV — Personeelsbezetting en werking

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd opgericht bij decreet van 27 juni 1985.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden zijn er in de SERV tewerkgesteld, per niveau en graad; effectieven, contractuelen?
2. Hoe ziet het organigram van de SERV eruit? Hoeveel verschillende werkgroepen en commissies bestaan er in de schoot van de SERV en wat zijn hun respectieve taken?

3. Wat is het administratief en pecuniair statuut van de verschillende personeelsleden?
4. Hoeveel bedragen de vergoedingen aan de leden en plaatsvervangende leden van de SERV op jaarbasis?
5. Hoeveel personeelsleden zijn er van de ontbonden GERV overgegaan naar de SERV?
6. Hoeveel personeelsleden werden aangenomen sedert de inwerkingtreding van het decreet op de SERV?
7. Volgens artikel 11 beschikt de SERV over een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Hoeveel bedroeg deze dotatie voor 1986? Hoeveel bedroeg de dotatie voor de GERV in 1985?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bijkomende informatie wordt ingewonnen.

Van zodra deze in mijn bezit is, zal een definitief antwoord worden verstrekt.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 8
van 26 januari 1987
van de heer J. DE BREMAEKER

Besluit van de Vlaamse Executieve inzake rusthuizen voor bejaarden van 17.7.1985 — Uitbatingsnormen, beheer gelden en goederen en berekening dagprijs

In bijlage B van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een service-flatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, worden in het punt 1.8 een aantal bepalingen opgenomen, in verband met het beheer van de gelden en/of goederen van de opgenomen bejaarde alsmede van het bewaren ervan in de inrichting, en de personen aan wie deze taken kunnen toevertrouwd worden.

In de gevallen waarin de bejaarde ten laste van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn in een inrichting van dit orgaan verblijft, zijn de regels van dit artikel niet van toepassing.

Voor de andere is dit wel het geval.

Zodoende kunnen voor deze laatste categorie, de in het eerste lid aangehaalde regelingen slechts uitgevoerd worden, indien dit schriftelijk met de bejaarde werd overeengekomen en mits toezicht van een commissie voorgezeten door een magistraat, een notaris of een bedrijfsrevisor.

In het antwoord op de vraag 56 van 3 juli 1986 gesteld door Senator Adriaensens, wordt geantwoord dat, behalve van de wil van de begunstigde, het afhangt van een beslissing ter zake van de Raad voor

Maatschappelijk Welzijn, wie in concreto met het beheer of de bewaarneming van gelden of waarden van opgenomen personen zal gelast worden.

Volgens de bepalingen van artikel 1.8 kan dit slechts een beheerder, een dagelijks verantwoordelijke of een personeelslid met inbegrip van de ontvanger van het OCMW zijn.

In hetzelfde besluit van 17 juli 1985 worden over hetzelfde onderwerp nog een aantal andere criteria van erkenning opgelegd waaronder ondermeer bijscholing voor het personeel (bijlage B punt 4.3), opgericht van een bewonersraad (bijlage B punt 5.1) en zo meer.

Anderzijds bevat het artikel 22 paragraaf ten eerste van het decreet van 5 maart 1985 een overgangsbepaling van drie jaar voor de rusthuizen die overeenkomstig de wet van 12 juli 1966 zoals gewijzigd door de wet van 10 mei 1967 erkend werden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. Op welke datum de periode van drie jaar zoals vermeld in artikel 22 van het decreet van 5 maart 1985 ten einde loopt.
2. Of aan de bepalingen van artikel 1.8, 4.3, 5.1 en andere opgesomd in bijlage B van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 op de uitbatingsnormen voor de rusthuizen nu reeds moet voldaan worden, dan wel of de toepassing van deze artikels slechts ingang vindt na de in het decreet van 5 maart 1985 — artikel 22 paragraaf 1 vermelde overgangsperiode?
3. Welke maatregelen er desgevallend getroffen zouden kunnen worden tegen het bestuur of een beheerder van de inrichting, de dagelijkse verantwoordelijke of een personeelslid van het OCMW, indien deze laatste zich met het beheer van de gelden en of goederen of het bewaren er van van de opgenomen bejaarden in de instelling van het OCMW zouden inlaten, zonder dat de toezichtcommissie voorgeschreven in het 1.8 van de bijlage B van het besluit van 17 juli 1985 voldaan werd.
4. Welk criterium er wordt gehanteerd om uit te maken of een opgenomen persoon in een instelling van een OCMW als zelfbetalende of ten laste van het OCMW in de instelling verblijft.
5. Of voor de bepaling voor het criterium van zelfbetalende, de boekhoudkundige reële prijs, dan wel door het Ministerie van Economische Zaken toegestane maximale prijs dienst aangewend voor de berekening.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige gegevens worden ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 4
van 9 januari 1987
van de heer J. VAN HECKE

NMH — Bestemming bedragen sociale huisvesting en opsplitsing per provincie

Naar verluidt heeft de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting onlangs een beslissing genomen over de verdeling van een bedrag voor de sociale huisvesting ten belope van 4 miljard frank.

Graag vernam ik de globale verdeling per provincie in absolute cijfers, alsook procentuele evolutie t.o.v. de vorige jaren.

Kan de geachte Minister mij tevens de verdeling per provincie meedelen in functie van de concrete bestemming (nieuwbouw, herwaarderingsgebieden, enz.)?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk de gevraagde inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 68
van 8 januari 1987
van de heer M. DESUTTER

Waterzuiveringsmaatschappijen van het kustbekken — Personeelsbezetting

Graag vernam ik hoeveel personeelsleden er tewerkgesteld worden respectievelijk in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken.

Tevens vernam ik graag waar deze personeelsleden tewerkgesteld worden en waar er waterzuiveringsstations bestaan.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 70
van 13 januari 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Afbouw mercaptanenproductie

Naar aanleiding van het arrest van de Raad van State van 21 oktober 1986 heeft de Minister aan Phillips Petroleum de opdracht gegeven de productie van mercaptanen stop te zetten.

Hiertoe diende het bedrijf een tijdschema op te stellen zodat binnen afzienbare tijd de productie volledig gedaan is.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. welk tijdschema het bedrijf heeft voorgesteld;
2. op welke datum het bedrijf de exploitatie zal stopzetten ;
3. op welke datum alle produkten uit de fabriek verwijderd zullen zijn?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 71
van 13 januari 1987
van de heer W. VAN DURME

Illegale stortplaats van mestoverschotten te Deinze — Maatregelen

Mestoverschotten worden in toenemende mate illegaal gestort. In Astene (deelgemeente Deinze) is o.m. een illegale stortplaats „ontdekt”, waar menselijk en dierlijk mest in grote hoeveelheid in de nabijheid van de Leie wordt geloosd.

Het blijkt dat de plaatselijke overheden doorgaans geen uitweg voor het probleem weten.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. of er een systematische controle gebeurt op het lozen van menselijke en dierlijke afvalstoffen bij de betrokken bedrijven;
2. of deze „beerruimers” over een vergunning moeten beschikken en wie deze toekent;
3. of de gemeentebesturen voldoende ingelicht worden over de maatregelen die zich opdringen bij het verwijderen van bovenvernoemde afvalstoffen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 72
van 13 januari 1987
van de heer W. VAN DURME

Stofoverlast te Oostakker door stouwersbedrijf CBM — Maatregelen

In Oostakker (Gent) vroeg het bedrijf CBM een vergunning aan om een stouwersbedrijf uit te breiden met een volume van 230.000 kubieke meter opslag van kolen en ertsen. Tot nu toe klaagt de bevolking over erge stofoverlast, veroorzaakt door het betrokken bedrijf, zodat een uitbreiding de vrees oproept dat de huidige vervuiling zal toenemen.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. of er door AROL metingen werden uitgevoerd inzake de stofoverlast en welke hiervan de resultaten zijn;
2. of er andere instanties dan AROL metingen uitvoerden en of hiervan de resultaten bekend zijn?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 74
van 14 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Vissterfte en vervuiling Darsedok te Vilvoorde — Overleg inzake sanering Kanaal van Willebroek met Waals en Brussels Gewest

In antwoord op de mondelinge vragen van 16 december 1986 betreffende de herhaalde vissterften in het Darsedok te Vilvoorde bevestigde u dat deze vissterften het gevolg zijn van de zware vervuiling van het kanaal van Willebroek en de omliggende beken en stromen, die in interactie staan met dit kanaal.

Bovendien stelde u dat de verbetering van de waterkwaliteit in het kanaal hoofdzakelijk afhankelijk is van de saneringsmaatregelen die zullen genomen worden in het Brusselse en Waalse Gewest.

Kan de geachte Minister mij in dit verband antwoorden op de volgende vragen?

1. Is er ter zake reeds contact genomen met de beleidsverantwoordelijken van het Waalse en Brussels Gewest?

Zo ja, welke concrete afspraken werden gemaakt met betrekking tot de sanering van het kanaal?

2. Een deel van de vervuiling wordt veroorzaakt door bedrijven met vestiging in het Brusselse of Waalse Gewest. Er blijven echter ook Vlaamse vervuilers. Zo zijn er bijvoorbeeld de bedrijven gevestigd langs de Tanghebeek, beek die in rechtstreekse verbinding staat met het kanaal en volledig over Vlaams grondgebied stroomt.

Zijn er op de Tanghe-beek reeds analyses gebeurd?

Welke waren deze en wat waren de resultaten hiervan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 75
van 14 januari 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Schadevergoeding inzake milieuvervuiling — Toepassing principe „ De vervuiler betaalt ”

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. welke concrete gevallen van betaling van schadevergoedingen wegens aantasting van het leefmilieu hem bekend zijn;
2. hoeveelheid miljoenen fr. aan allerhande heffingen jaarlijks worden betaald naar aanleiding van de toepassing van bovenvermeld principe.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 78
van 19 januari 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Aids — Preventieve maatregelen

In Engeland, Frankrijk en in de Scandinavische landen worden grote inspanningen gedaan om Aids te voorkomen, te bestrijden en zo mogelijk te genezen.

Belangrijke sommen worden ter beschikking gesteld voor wetenschappelijk onderzoek, voor medische zorgen, maar vooral voor de preventie via een programma van voorlichting in scholen en nieuwsmedia.

Kan de geachte Minister mij mededelen of het de bedoeling is in de Vlaamse Gemeenschap met een dergelijk programma van voorlichting, preventie en wetenschappelijk onderzoek te starten en, zo ja, wanneer, op welke manier en met welke middelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-** **LANDSE AANGELEGENHEDEN EN** **RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 37
van 10 december 1986
van de heer J. DE ROO

Arrondissementen Gent en Eeklo — Aantal principiële of vaste beloften van toelagen

Mag ik vernemen voor welke openbare werken, uit te voeren door de gemeenten of andere openbare besturen in de arrondissementen Gent en Eeklo, in 1985 en 1986 door uw departement principiële of vaste belofte van toelagen werden verleend.

Mag ik bovendien vragen deze gegevens te krijgen met opgave per gemeente en met opgave van de aard en kostprijs van de werken en het subsidiëringspercentage.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 10 december jl. heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens opzoekingswerk vereisen zodat de definitieve lijst, met opgave van openbare werken in de arrondissementen Gent en Eeklo waarvoor in 1985 en 1986 principiële of vaste beloften van toelagen werden verleend, hem later zal medegedeeld worden.

Vraag nr. 46
van 17 december 1986
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Gebied „ Rosteyne ” te Zelzate — Implanting KMO's en stand van zaken

Bij besluit dd. 16 februari 1983 van de Vlaamse Executieve werd de betoelaging van 65 procent voor de infrastructuurwerken der gronden gelegen in de omschrijving „ Rosteyne ” (gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen — Gewestplan „Gentse en Kanaalzone” — KB 14.09.1977) te Zelzate goedgekeurd.

Op dit ogenblik zijn door Veneco Gent-Eeklo reeds een reeks percelen verkocht. Op twee loten werden reeds bedrijven opgericht nl. Garage Vemiers en mosselhandel W. Van Dixhoom. Gelet op de bijzondere en persoonlijke situatie van beide aanvragers werd indertijd door het Bestuur der Wegen en het Bestuur van de Stedebouw gunstig advies gegeven en werd door het college van Burgemeester en Schepenen van Zelzate vergunning afgegeven tot het oprichten van beide constructies. Deze beide arbeidsintensieve bedrijven zouden ongetwijfeld navolging krijgen in de kanaalzone Gent-Zelzate, des te meer door het gebrek aan gelijkaardige gronden en de uitstekende ligging aan de Rijkswegen Antwerpen-Zeekust en Gent-Terneuzen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister de huidige stand van zaken.

Heeft de geachte Gemeenschapsminister het inzicht enig initiatief te nemen, om alle betrokken partijen samen te brengen in een werkgroep teneinde uit de impasse te raken, die zich mijn inziens situeert op financieel en technisch vlak.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 49
van 18 december 1986
van de heer G. BOGAERTS

Vaste beloften van toelage aan ondergeschikte besturen sedert 1.1.86 — Stand van zaken inzake openbare werken

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij langs het Bulletin van Vragen en Antwoorden volgende inlichtingen te bezorgen.

1. Welke vaste beloften van toelage werden er sedert 1.1.86 aan de ondergeschikte besturen in verband met openbare werken toegekend?
Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin volgende elementen worden opgenomen: naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indien van het dossier, datum van de beslissing vaste belofte, bedrag toegestane toelage.

2. Welke dossiers zijn op dit ogenblik nog niet afgehandeld? Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin de volgende elementen worden opgenomen :

Naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indien dossier.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, waarvan de datum hierboven vermeld is, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens opzoekingswerk vereisen zodat ik de definitieve tabel en de lijst van de vaste beloften van toelage inzake openbare werken aan lokale besturen en van dossiers die op dit ogenblik niet afgehandeld zijn, hem later zal mededelen.

Het antwoord met de gevraagde detaillering impliceert immers veel materieel werk en zal enige tijd in beslag nemen.

Vraag nr. 52
van 30 december 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

TG V- tracé te Kortenberg — Ongunstig geadviseerde bouwaanvraag en regeling planschade

Op 28 november 1986 verstreekte de gemachtigde ambtenaar van de AROL Vlaams-Brabant **een on-**

gunstig advies over een bouwaanvraag in de gemeente Kortenberg.

De motivering luidde dat het voorgelegde ontwerp tot het bouwen van een woning gepland is in de onmiddellijke omgeving van de ontworpen snelspoorlijn Brussel-Luik-Keulen, maar dat uit de gegevens van de bundel niet met zekerheid kon worden uitgemaakt of het ontwerp getroffen is door erfdienstbaarheden van de betrokken snelspoorlijn.

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op basis van welke beslissing werd dit ongunstig advies uitgebracht?
2. Door wie werd deze beslissing getroffen?
3. Werden er nog in andere gemeenten bouwaanvragen ongunstig geadviseerd op basis van dezelfde motivatie?
4. Hoe zal de eventuele planschade geregeld worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 30 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van de gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 54
van 7 januari 1987
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Arrondissement Roeselare-Tielt — Subsidiëring van openbare werken

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke gemeenten in het arrondissement Roeselare-Tielt voor het jaar 1986, hetzij een principiële belofte, hetzij een vaste belofte van toelage hebben bekomen voor het aanleggen van wegen, voetpaden, riolering, herwaarderingsgebieden.

Bovendien zou ik graag vernemen:

1. de aard van de werken per gemeente;
2. een kostenraming van de geplande werken;
3. de datum van de toekenning van de principiële en vaste beloften van toelage.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, waarvan de datum hierboven vermeld is, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens opzoekingswerk vereisen zodat ik de lijst van de gemeenten, die in het bovengenoemde arrondissement een principiële of vaste belofte hebben bekomen, evenals de aard der werken en kostenraming, hem later zal mededelen.

Het antwoord met de gevraagde detaillering impliceert immers veel materieel werk en zal enige tijd in beslag nemen.

Vraag nr. 57
van 9 januari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Malle — Inplanting Aldi-vestiging in „ ambachtelijke zone ”

Naar wij vernamen zouden er plannen bestaan om een Aldi-vestiging te bouwen te Malle.

De vestiging zou opgetrokken worden in een zone die volgens het gewestplan als „ambachtelijke zone” omschreven staat. Een dergelijke vergissing is wettelijk verboden. Uw diensten van Stedebouw Antwerpen verleenden echter toch reeds een gunstig advies.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen?

1. Werd door uw diensten reeds onderzocht of deze inplanting beantwoordt aan de wettelijke voorschriften? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?
2. Wat zal de Minister ondernemen om te verhinderen dat deze vestiging in een ambachtelijke zone wordt opgetrokken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 9 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 69
van 16 januari 1987
van de heer J. PEPERMANS

Duffel — Aantal BPA 's en wijzigingen gewestplan

Kan de geachte Minister mij mededelen welke BPA's te Duffel werden ingediend of op het grondgebied Duffel werden voorzien tot wijziging van het gewestplan en dit gedurende de jaren 1983-1984-1985 en 1986?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen.

Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 70
van 16 januari 1986
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams- Brabant — Aantal geweigerde bouwvergunningen en oorzaken

Naar ik verneem zou het aantal bouwweigeringen in Vlaams-Brabant in de laatste 2 jaar zijn verdubbeld

zodat ook de technische diensten van de provincie Brabant en de Bestendige Deputatie dubbel zoveel beroepsdossiers te behandelen krijgen.

Is dit wel normaal nu de bouw reeds zo sterk lijdt onder de crisis?

Vanwaar dit verhoogd aantal weigeringen? Kan hieraan niet verholpen worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen.

Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 30
van 1 december 1986
van de heer M. DIDDEN

Vlaamse Filmproductie — Beleid, subsidiëring en controle

De filmproductie in Vlaanderen vormt één van uw belangrijke bekommernissen. Ook in het verleden werd door uw voorganger een subsidiepolitiek gevoerd met betrekking tot de filmproductie.

Gaarne had ik van u een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Over welk budget beschikt u met betrekking tot de betoelaging aan filmproducenten en filmproducties?
2. Welk bedrag werd er per jaar uitbetaald aan de verschillende filmproducenten?
3. Welke zijn ter zake uw beleidsobjectieven voor de toekomst?
4. Welke zijn de criteria die aangewend worden bij de betoelaging van films? Welke instanties geven u desbetreffend advies?
5. Welke kwalitatieve aspecten spelen bij de betoelaging een rol?
6. Hoeveel films werden er jaarlijks betoelaagd sedert 1981?
7. Is er enige controle op de aanwending van de middelen die met de filmproductie gepaard gaat?

Voorlopig antwoord

Gelet op het detailaspect van de gestelde vraag en het vereiste opzoekwerk daaruit voortvloeiend, kan ik het geachte lid mededelen dat mijn administratie zo spoedig mogelijk een definitief antwoord zal formuleren.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 5
van 29 december 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Kinderen in psychiatrische instellingen — Stand van zaken

De wet inzake jeugdbescherming bepaalt dat een minderjarige „wegens zijn/haar geestestoestand” kan toevertrouwd worden aan een psychiatrische instelling, alhoewel de wetgeving op de psychiatrische instellingen als dusdanig geen wettelijke normen worden opgelegd, behalve dan voor minderjarigen tot 16, nl. het gescheiden houden van mannen en vrouwen. Aangezien wij bovendien in onze wetgeving nergens het begrip „geestestoestand” en „gestichten voor minderjarigen” aantreffen omdat het hier — alvast voor geestestoestand — om medische begrippen zou gaan dàar waar de psychiatrie in deze hopeloos verdeeld blijkt, zou ik een antwoord willen vernemen op de volgende vragen.

1. Hoe staat het met de psychiatrische instellingen waar die kinderen ondersteld zijn verzorgd te worden — wij veronderstellen daarbij dat een kind van 4 een andere „geestestoestand” heeft dan een minderjarige van 18 jaar — en volgens welke richtlijnen wordt dit nader omschreven?
2. Hoe staat het met de psychiatrische instellingen waar die kinderen en minderjarigen verzorgd worden (graag hier een opsomming van deze instellingen en hun aantal bedden): welke criteria worden daarbij toegepast; bestaat er een specifieke voor kinderen aangepaste controle?
3. Hoeveel minderjarigen, opgesplitst in leeftijd, bevinden er thans in psychiatrische instellingen ingevolge collocatie of zogeheten vrije opname (gedicteerd door ouders of voogd en dus niet op bevel van de Jeugdrechtbanken); graag deze cijfers voor 1980 tot 1984?
4. Hoe vallen de beroepsmogelijkheden tegen de beslissing zoals bedoeld onder sub 3 in de praktijk uit : hoeveel minderjarigen, opgesplitst per leeftijd tekenden in de periode 1980 tot 1984 beroep aan; hoe gaat dit bijvoorbeeld met een kind van 4 jaar dat krachtens een wetgeving voor volwassenen beroep gaat aantekenen?

Is dit wel in overeenstemming met artikels 2, 5, 8 en 9 van de Universele Verklaring van de Rechten van het Kind, aangenomen op 20. 11. 1959?

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 14
van 12 november 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Openbare werken in het arrondissement Dendermonde — Principiële of vaste belofte van toelage

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Dendermonde in 1985 en 1986 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd?

Graag per gemeente:

- a. aard van de werken;
- b. kostenraming;
- c. beloofde subsidies.

Vraag nr. 15
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Subsidiëring Limburgse slachthuizen — Stand van zaken

In het kader van de structuurverbeteringen die wenselijk en noodzakelijk zijn in de Limburgse slachthuizen werd een dossier opgemaakt waardoor de vijf Limburgse slachthuizen een tussenkomst van 75 miljoen frank vragen in de herstructureringen die in deze slachthuizen plaatshebben.

Ter zake had ik gaarne het volgende van u vernemen :

1. of uw Ministerie inzake dit dossier bij het FEO-GA heeft aangedrongen teneinde subsidiëring te bekomen;
2. werd er door uw diensten een belofte van subsidiëring gedaan of overweegt u zulks in de eerstvolgende tijd?

Vraag nr. 19
van 21 november 1986
van mevrouw M. VOGELS

Toepassing artikel 37 van de stedenbouwwet en artikel 1382 en volgende B W — Aantal rechtsvorderingen

Uit uw antwoord op de schriftelijke vraag nr. 55 dd. 10 maart 1986 van collega R. Van Steenkiste, meer bepaald punt 1, blijkt enerzijds dat er 380 gedingen bekend zijn, doch anderzijds dat heel wat van de vorderingen gebaseerd zijn op artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek en niet op artikel 37 van de Stedenbouwwet.

Ik neem aan dat de Vlaamse overheid wel verantwoordelijk is voor de kosten van de realisatie van het geregionaliseerde beleid (art. 37) doch niet voor de kosten van procedurefouten, begaan door de nationale overheid bij de totstandkoming van de gewestplannen (art. 1382 e.v.), temeer daar de planwinst — via de vordering van de meerwaarden — volledig aan de nationale overheid ten goed komt.

Niettemin vormt de onzekerheid omtrent het planschadedossier niet alleen een probleem voor de Vlaamse begroting doch ook, en vooral, gezien de nagenoeg onbestaande budgettaire middelen, een bedreiging voor de open ruimte. Deze bedreiging, gevolg van een verregaande rechtsonzekerheid, uit zich in diverse vormen :

gewestplannen worden, na klacht van onzekere planschadeëisers, die er wellicht toch de voorkeur aan geven te bouwen, vernietigd;

verkavelingen van vóór 1962, die overal opduiken en bovendien niet vervallen blijken te zijn, ook al waren ze niet officieel bekend ten tijde van de opmaak van de gewestplannen, worden door AROL als geldig beschouwd uit vrees van planschadeëisen, ook al vormen ze een werkelijke bedreiging voor de geloofwaardigheid van de gewestplannen;

gezien de mogelijkheid aan de schadeëisers tegevoet te komen door een regeling in natura, worden de gewestplannen niet alleen in herziening gesteld, doch wordt, tegen elke procedure in, als het ware aan de eiser beloofd dat de bestemming in de door hem gewenste zin zal worden gewijzigd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel vorderingen zijn gebaseerd op artikel 37 van de stedenbouwwet en hoeveel op artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek, telkens met het totaal bedrag van de vordering?
2. In hoeveel gevallen (opgesplitst cf. 1) wordt door de eisende partij of door de Minister een regeling in natura geëist, respectievelijk overwogen?

Vraag nr. 21
van 24 november 1986
van de heer E. BEYSEN

Visuele reclame — Reglementering

Verscheidene steden en gemeenten hebben de laatste jaren een reglement uitgevaardigd op grond van artikelen 59 en volgende van de Wet van 29 maart 1962 op de Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, waarin zij maatregelen nemen betreffende de visuele reclame, zichtbaar vanaf de openbare weg. Het zijn essentieel de reclameborden groot formaat die aldus op de korrel genomen worden.

Sommige van deze reglementen vormen een inbreuk op de onaantastbaarheid van verworven toestanden. Aldus dienen de reclameborden die bestonden op het ogenblik van het van kracht worden van de nieuwe reglementering, voortaan aan nieuwe strengere nor-

men te beantwoorden. Bijgevolg dienen, na een soms beperkt gehouden overgangsperiode, een aantal borden weggenomen te worden, hoewel die ofwel destijds een vergunning bekwamen ofwel geen vergunning behoeften.

Is de Minister het met mij eens dat dergelijke eis van de plaatselijke overheid strijdig is met het beginsel van de onaantastbaarheid van verworven toestanden?

Vraag nr. 44
van 15 december 1986
van de heer M. DECOSTER

Deeltijds personeel van gemeenten en OCMW's — Bezoldigingsregeling

Het komt mij voor dan sommige leden van het personeel van gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die geopteerd hebben voor een deeltijdse betrekking bvb 19/38, in hun bezoldigingsregeling benadeeld worden op grond van het feit of de bepalingen van de lokale geldelijke statuten, al dan niet correct toegepast worden.

De benadeling geschiedt bij het toekennen van de periodieke verhogingen en wel in deze zin dat geldelijke statuten welke jaarlijkse weddeverhogingen voorzien voor halftime personeel in feite worden omgezet in tweejaarlijkse weddeverhogingen.

Deze tweejaarlijkse verhogingen worden toegepast op grond van bepaling 4 van het geldelijk statuut.

Men zou eventueel kunnen aannemen dat vroeger verrichte gedeeltelijke prestaties, ter berekening van de in aanmerking te nemen dienstanciënniteit, worden omgezet in volledige prestaties door het toepassen van een breuk $x/38$. Doch zulks is niet meer het geval waar, ter berekening van de periodieke verhogingen:

- 1. de weddeschaal wordt gehalveerd en
- 2. de duur (1 jaar) voor het bekomen van jaarlijkse periodieke weddeverhogingen worden verdubbeld (en gebracht op 2 jaar)

Dergelijke toepassing heeft voor gevolg dat een betrekking met een loopbaanspreiding van 25 jaar (2.1.10-A/18) voor het bereiken van het maximum, wordt opgevoerd tot 48 jaar, die praktisch niet te bereiken zijn.

Ik meen dat de lokale besturen welke de bepalingen van hun geldelijke statuut op deze wijze toepassen zulks doen op grond van een foutieve interpretatie, in deze zin dat de beschikkingen welke gelden ter berekening van „vroegere in een ander bestuur geleverde prestaties” enkel daartoe gelden en niet ter berekening en toekenning van de statutair voorziene éénjaarlijkse weddeverhogingen.

Graag bekwam ik van de Minister de nodige ophelderingen hieromtrent.

Vraag nr. 50
van 29 december 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Onrechtmatige toekenning van premies — Stand van zaken

Het 143e Boek van Opmerkingen, deel 1 bis, van het Rekenhof wijst erop dat door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud onrechtmatige premies werden toegekend aan particulieren voor het uitvoeren van renovatiewerken en voor de aankoop van een door de invulbouw tot stand gekomen woning of van een gerenoveerde woning.

In totaal zou het gaan om een bedrag van 5.063.085 fr. Door de ondertekening van het ministerieel besluit houdende de toekenning van de renovatiepremie zou het Vlaamse Gewest zich ertoe verplicht voelen deze premies toch uit te betalen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. inzake premies voor het uitvoeren van renovatiewerken aan bestaande woningen. In hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat :
 - a. de oorspronkelijke toestand, wegens de gevorderde staat van de werken, niet meer kon nagegaan worden ;
 - b. de Minister een ongunstig advies van de onderzoeker had genegeerd;
 - c. de aanvrager geweigerd of nagelaten had de noodzakelijk geachte werken uit te voeren;
 - d. de woning niet werkelijk werd gerenoveerd door de uitgevoerde werken;
 - e. een hogere premie werd toegekend dan het toegezegde bedrag.
2. Inzake premies voor de aankoop van een door invulbouw tot stand gekomen woning, in hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat :
 - a. de aanvragers de werken hadden aangevat voor de aanvraag en/of erkenning van het gebied als herwaarderingsgebied;
 - b. de aanvragers hadden nagelaten een bestek of prijsofferte bij de aanvraag te voegen.
3. Hoe een dergelijke gang van zaken verklaard kan worden.
4. Welke de aanleiding was tot deze willekeur in de toekenning van premies.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 9
van 29 december 1986
van de heer W. DESAEYERE

Promotiecampagne Vlaanderen in „ Times ” — Kostprijs en reactie in het buitenland

In het Times nummer van 1 december 1986 ver-

scheen er een reclamebericht Flanders it's great when you find it “.

1. Kan u mij de kostprijs geven van deze advertentie?
2. Welk reclamebureau verzorgde deze advertentie?
3. Welke bedoeling heeft deze foto en tekst „ When you're in search of an excellent place to invest, counting smiles gets you further than counting miles”? Zou een tekst die beter aansloot met de kleine tekst die een duidelijke inhoud had, niet beter zijn geweest?
4. Waarop baseert de Minister zich met de volgende zinsneden :
 - a. „ In most ways very modern.. . in their respect for the work ethic they are still quite old-fashioned”.
 - b. Flanders is an amalgam of the continent's two fundamental cultures : the solid reliability of the north and the joie de vivre of the South?
5. Werd deze advertentie geplaatst in andere buitenlandse publikaties? Wanneer? Worden deze herhaald?
6. Welk is de buitenlandse reactie op deze actie?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1986
van de heer G. MOMMERENCY

„ Boeketje Vlaanderen ” — Promotie Frans- Vlaanderen, Zeeuws- Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederland

Het op BRT 1 (TV) uitgezonden zaterdagavondprogramma „Boeketje Vlaanderen” toont ons ongetwijfeld een reeks steden, streken, ambachten e.d. die voor velen nog niet ontdekt werden.

Als kustbewoner en uit ondervinding weten wij dat er ook interesse bestaat voor gebieden als Frans-Vlaanderen, Zeeuws-Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederlands-Limburg.

Wij zouden u er dankbaar voor zijn mocht eerlang even de grens van deze programma's verlegd worden om de vele Vlaamse kijkers, deze interessante en nabijgelegen streken ook eens in beeld te brengen. Kan ons gezegd worden, wanneer dit werkelijkheid wordt?

Zou er in deze departementen of provincies niet eens een telling (peiling) kunnen georganiseerd worden om te weten hoe groot de kijkdichtheid aldaar is van „ Boeketje Vlaanderen “.

Vraag nr. 8
van 30 oktober 1986
van de heer K. DILLEN

Generale Repetitie van „ Night of the Proms ” — Presentatie programma

Op bovenvermelde repetitie waren ettelijke scholen aanwezig. Talrijke leerkrachten en leerlingen hebben

nadien hun verontwaardiging geuit over de wijze waarop BRT-journalist Carl Huybrechts daar als animator tekeering.

Kan de Minister me meedelen of het verantwoord is dat een BRT-journalist al dan niet in functie, ten overstaan van leerlingen hun leerkrachten belachelijk maakt en aldus de reeds zo moeilijk taak van de leerkrachten en het reeds kwalitatief zo zwaar bedreigde onderwijs verder ondermijnt?

Is de Minister het niet met me eens dat op die generale repetitie met het alibiwoord „humor” — wat men daaronder ook verstaan moge — niet alles verontschuldigd mag of kan worden.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister of hij de nodige maatregelen genomen heeft om dergelijke pedagogische ontsporingen vanwege de BRT-journalist te beletten en wat er voorgevallen is op een gepaste wijze gegispt heeft.

Vraag nr. 9
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Ik verneem dat op 11 juli geleden de redactie van het BRT-radionieuws aan een luisteraar, die ter zake telefonisch zijn ongenoegen had laten blijken, mededeelde dat zij het niet nuttig oordeelde in het ochtendnieuws gewag te maken van het feit dat die dag de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

In nogal wat gemeenten wordt op die dag vanwege parkeerders geen parkeergeld gevraagd. Het viel echter op dat heel wat burgers die dag niet goed wisten of zij al dan niet parkeergeld moesten betalen en voor alle veiligheid dan maar de op de werkdagen gevorderde munten in de parkeerautomaten stopten.

De allergie van de BRT voor uitingen van Vlaams zelfbewustzijn is een helaas algemeen bekende toestand. Is de Gemeenschapsminister het met mij eens dat deze allergie op 11 juli 1986 ertoe geleid heeft dat de BRT tekort schoot in haar informatieopdracht?

Vraag nr. 10
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON

Feestdag Franse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Op de ochtend van de feestdag van de Franse Gemeenschap werd in het BRT-radionieuws melding gemaakt van deze feestdag. Op de ochtend van de elfde juli 1986 mochten de Vlaamse luisteraars niet vernemen dat die dag het feest van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

Mag ik vernemen waarom de BRT-nieuwsredactie de feestdag van de Franse Gemeenschap belangrijker vindt dan die van de Vlaamse Gemeenschap?

Vraag nr. 16
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Doorlichting BRT — Kostprijs en resultaten

Met zeer veel belangstelling en niet zonder vreugde heb ik vernomen dat de Raad van Beheer van de Belgische Radio en Televisie eindelijk beslist heeft een doorlichting van haar instelling te laten gebeuren. Ik heb hierop reeds aangedrongen in één van mijn vorige schriftelijke vragen in de Vlaamse Raad.

Het zou me dan ook zeer benieuwen een antwoord te mogen ontvangen op volgende vragen.

1. Aan welke firma werd door de Raad van Beheer van de BRT opgedragen deze doorlichting te doen?
2. Welke zullen hiervan de kosten zijn?
3. Welke diensten zullen onderzocht worden?
4. Zal hierbij de objectiviteit bij de verslaggeving en bij de duidingsprogramma's onderzocht worden?
5. Over welke termijn is deze doorlichting voorzien?
6. Zullen er tussentijdse rapporten beschikbaar komen?
7. Op welke wijze zal de Vlaamse Raad en haar leden kennis kunnen nemen van de doorlichting die door de BRT is opgedragen?

Vraag nr. 18
van 13 november 1986
van de heer J. VALKENIERS

Uitzending „Confrontatie” — Objectiviteit

Verleden zondag hadden we op „Confrontatie” een treffen tussen Minister Dehaene en Gemeenschapsminister Steyaert en een groep bejaarden.

Het ging hier echt om geen confrontatie zoals we dit opvatten doch eerder om een propaganda van twee regerende excellenties voor hun beleid.

Op de koop toe behoren beide tot dezelfde partij zodat we bijna mogen spreken van een extra-uitzending voor hun partij op kosten van de gemeenschap.

Is dit geen afglijden naar propaganda om het met de woorden van een bekende perscommentator te zeggen?

Vraag nr. 19
van 17 november 1986
van de heer F. PIOT

BRT-Uitzendingen — Debatten Europees Parlement

Zo we ons niet vergissen, werd er op het BRT-scherm sinds maart 1986 geen enkele bijdrage meer gewijd aan de debatten in het Europees Parlement.

Daar het onwaarschijnlijk is dat de Belgische burgers zich dermate desinterresseren van het gebeuren in de Europese parlementaire instelling, had ik graag vernomen hoe de BRT ten opzichte van zichzelf en ten

opzichte van haar kijkerspubliek een zo systematische veronachtzaming van een belangrijk element van ons openbaar leven verantwoordt.

Vraag nr. 21
van 20 november 1986
van de heer G. BEERDEN

Golfterreinen — Subsidiëring door Vlaanse Gemeenschap en EFRO

Ik zou U dank weten mocht U me het volgende kunnen mededelen.

1. Welke initiatieven hebben subsidiëring bekomen; of van de Vlaamse Gemeenschap of van het EFRO?
2. Voor welke van de nieuwe initiatieven werd subsidiëring gevraagd bij de Vlaamse Gemeenschap of bij de EFRO?

Vraag nr. 35
van 5 december 1986
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen — Personeelstekort

Op zaterdag 22 november opende de Minister van Cultuur in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen de tentoonstelling van „Beeldhouwwerken en assemblages uit de eigen verzameling 19de en 20ste eeuw”.

De volgende zondagen was deze tentoonstelling voor het publiek gesloten wegens personeelstekort. Vele bezoekers, waarvan sommigen van zeer ver kwamen, voelden zich danig bij de neus genomen.

Wat gaat de Minister doen om dergelijke toestanden te doen ophouden én/of in de toekomst te vermijden.

Vraag nr. 36
van 5 december 1986
van de heer H. SUYKERBUYK

Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord— Bevoegdheidsverdeling tussen centrale Staat en Gemeenschappen

Het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord bestaat 40 jaar en dat werd gevierd in Den Haag.

De Taalunie lijkt wel alle Vlaamse-Nederlandse samenwerkingsobjecten naar zich toe te trekken. Daaruit blijkt de Taalunie-dynamiek, en blijven belangrijke samenwerkingsterreinen, die behoren tot de bevoegdheid van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord.

Ik wil de Minister verzoeken mede te delen hoe dit Akkoord werkt, gelet op de totale overdracht van de culturele bevoegdheden. Wat is het deel van de Gemeenschappen, wat is het deel van de centrale Staat, zowel wat de middelen, de werking, als de samenstelling van de verschillende comités betreft.

Vraag nr. 37
van 10 december 1986
van de heer G. CARDOEN

Kaatssport — Aantal afdelingen nationale ploeg

Met uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 211 van 27 juni 1986 ben ik bijzonder verrast. Inderdaad, in de vierde paragraaf beweert u dat de nationale ploeg kaatsen alleen voor spelers van de 3de afdeling bestaat. Dat is onjuist.

Er bestaat immers in de kaatssport een 1ste nationale en 2de nationale afdeling.

Ik zou u dan ook dank weten, in het licht van deze correctie, uw antwoord op bovengenoemde vraag te willen herzien.

Vraag nr. 39
van 12 december 1986
van de heer K. DILLEN

BRT-reclamespot „Diamonds Awards ” — Overschrijding begrip „onbetaalde publiciteit ”

Onder de rubriek niet betaalde publiciteit verscheen kortelings op de BRT-televisie publiciteit voor „Diamonds Awards “ weliswaar gepatroneerd door de BRT maar in samenwerking met een privé-organisme dat dan toch dank zij deze publiciteit in staat gesteld wordt grotere opbrengsten te boeken.

Graag vernam ik derhalve van de Gemeenschapsminister of hij het niet met mij eens is dat in onderhavig geval de grenzen van het begrip „onbetaalde publiciteit” verregaand en ongeoorloofd overschreden werden?

Zo ja, wie is hiervoor verantwoordelijk en welke maatregelen werden of worden genomen tegen de verantwoordelijke ? Welke maatregelen werden of worden getroffen om herhaling van dergelijke procédés te voorkomen?

Vraag nr. 40
van 12 december 1986
van de heer K. DILLEN

BRT-publiciteit voor „Amnesty International ” — Criteria voor verenigingen

Onder de rubriek „niet betaalde publiciteit” verscheen kortelings op de BRT-televisie publiciteit voor „Amnesty International”. Gezien het hier gaat om een vereniging welke niet onverdeeld onbetwist is wat haar werking en haar onpartijdigheid betreft vernam ik graag van de Gemeenschapsminister wat de maatstaven zijn voor verenigingen om in aanmerking te komen voor dergelijke publiciteit en of in onderhavig geval hieraan de hand gehouden werd?

Vraag nr. 43
van 17 december 1986
van de heer E. BEYSEN

Erkende Culturele Centra — Aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen

Door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden, op basis van het decreet van 16 juli 1973 culturele centra erkend.

Artikel 2 van het decreet bepaalt dat een cultureel centrum een pluralistische instelling is, die de ontmoeting van en de samenwerking tussen alle bevolkingsgroepen van het betrokken gebied moet bevorderen.

Artikel 4, paragraaf 2 stelt dat geen enkele groepering, voor culturele doeleinden, om ideologische of filosofische redenen het gebruik van het cultureel centrum kan ontzegd worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of het aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen in een cultureel centrum conform is aan het decreet ?
2. Of er ter zake al dan niet richtlijnen bestaan, zoals dit b.v. het geval is voor de Rijksscholen?
3. Welke regeling wordt gehanteerd voor de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap?
4. Indien een regeling bestaat, geldt deze dan ook voor Provinciale Centra die via de sectie Volksontwikkeling een toelage van de Vlaamse Gemeenschap ontvangen?
5. Welke maatregelen hij overweegt te zullen nemen indien een cultureel centrum zich niet aan deze richtlijnen houdt?

Vraag nr. 44
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Cultuurcampagne „ Vlaanderen leeft ” — Extra voorzieningen voor minder- begoeden

Deze campagne die tot doel heeft de Vlamingen te informeren over de verschillende cultuuruitingen,

heeft echter tot nadeel dat minder-begoeden ook minder aan bod kunnen komen omwille van de financiële tussenkomsten die, doorheen het ganse project, van de cultuurconsumenten worden gevraagd.

Kunnen voor de financieel zwakkeren zoals scholieren, studenten, miliciens, werklozen, bejaarden, gehandicapten enz. alsook voor diegenen die vaak verstoken blijven van het cultuurgebeuren, geen extra-voorzieningen worden gecreëerd teneinde deze groepen in staat te stellen hun rechten te laten gelden ten aanzien van het geboden cultuurpakket?

Vraag nr. 45
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

„ Vlaanderen leeft ” — Stimulering activiteiten

Het bestaan en de toekomstperspectieven van een aantal minder opvallende, minder glamoureuze cultuurcomponenten komen niet in het hoofdstuk „Vlaanderen leeft” voor. Het vormingswerk, in de ruimst mogelijke zin van het woord, is hiervan een voorbeeld.

Nochtans zijn in deze sector duizenden vrijwilligers actief. Hoe of wanneer zullen deze goed functionerende structuren in hun activiteiten gestimuleerd worden?

Vraag nr. 46
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Publiciteitscampagne „ Vlaanderen leeft ” — Interne werking

De publiciteitscampagne „ Vlaanderen leeft”, zoals ze thans is geconcipieerd, situeert zich hoofdzakelijk in de reclamewereld, waarbij voornamelijk de externe zintuigen dienen te functioneren.

Is hier geen gevaar voor een zekere vervlakking van het gegeven cultuur, waarbij minder aandacht wordt besteed aan het inhoudelijk intern werk?